

**RADIO SCHILLER den 2. marts
2015:**

**Ruslands atomstyrker er klar
/ Grækenlands strategiske
betydning / SAS strejken**

Med formand Tom Gillesberg

**EIR FOKUS: Den græske
regering har ret:
Gælden er et svindelnummer**

21. feb. 2015 – Kernen i striden over Grækenland og »landets gæld« er, at den nye, græske regering, med enorm opbakning fra offentligheden, har bedt EU om at lukke en kæpemæssig Wall Street-London banksvindel ned og atter gøre økonomisk vækst mulig i Europa. Hvis dette ikke sker, vil den stadigt værre bankerot af hele det transatlantiske banksystem fortsat skabe desperate konfrontationer med stormagter som Rusland og Kina, med truslen om verdenskrig.

Download (PDF, Unknown)

SE OGSÅ:

23. jan. EIR FOKUS: ET GRÆSK FORSLAG: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld

31. jan. EIR ØKONOMI: Draghis fald: Begyndelsen til enden for euroen

13. feb. EIR FOKUS: Grækenland hævder sin suverænitet – Gælden kan ikke betales

21. feb. EIR ØKONOMI: Grækenland vælger national overlevelse, ikke ødelæggelse

Fra LaRouche-bevægelsen 22. feb. 2015: Grækenland skylder intet til Storbritanniens kriminelle banksyndikat

26. feb. LaRouchePAC demonstrerer i New York for Grækenland – Glass/Steagall, eller 3. Verdenskrig!

LaRouchePAC demonstrerer i New York for Grækenland – Glass/Steagall, eller 3. Verdenskrig!

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 26. feb. 2015:

Operation Zeus: Opgør

Lyndon LaRouche erklærede i dag, at det globale mønster i de britiske handlinger indikerer, at de handler på en måde, der kun kan tilskrives et fremstød mod en snarlig atomkrig. Den Watergate-lignende proces, der kom som lyn fra en klar himmel, mod [Malcolm Rifkind](#), formand for Parlamentets Efterretnings- og Sikkerhedskomite og en sværvægter i det britiske etablissement, og hans efterfølgende fratrædelse, pga. hans opposition mod en optrapning af konfrontationen med Rusland, betyder, at briterne gør sig klar til krig, sagde LaRouche. De er i færd med at skaffe alle forhindringer for denne krig af vejen – det er den konklusion, man må drage af Rifkinds afsættelse.

Dette britiske krigsfremstød ses også åbenlyst i de udviklinger, der finder sted omkring Ukraine og Grækenland – to strategiske konfrontationer, hvor midlertidige, usikre våbenhviler i øjeblikket eksisterer, men hvor de underliggende spørgsmål slet ikke er blevet afgjort.

For eksempel shopper Ukraines Petro Poroshenko aktivt efter våben, der skal bruges i deres krig mod Rusland. På den internationale våbenudstilling IDEX i Abu Dhabi meddelte han, at han havde underskrevet en forsvarsaftale med De forenede arabiske Emirater, og at han håbede snart at gøre det samme med USA:

»Vi er i en meget praktisk dialog, og vi håber, at vi i den nærmeste fremtid vil få en beslutning om at hjælpe os med at

få forsvarsvåben.«

I mellemtiden er Andrij Parubij, øverstbefalende for Maidans »selvforsvars«-styrker, og nu chef for Ukraines Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd, i Washington til møde med embedsfolk fra Pentagon og diverse senatorer for at få et bindende løfte om at sende våben til Ukraine. Parubij er, ligesom hans *controller* Victoria Nuland fra Obamas Udenrigsministerium, åben fortaler for nazistisk politik, inklusive konfrontation med Rusland.

Vi ved, hvad Nuland har gang i, var LaRouches kommentar i dag; og vi mener ikke, det er menneskeligt. Faktisk er det sådan, at Obama og de folk på den republikanske side, der er allierede med ham om den politiske strategi, er den ene faktor, der udgør den største kilde til fare for selve USA's fortsatte eksistens. Dette er en kendsgerning, vi må erklære udtrykkeligt og vidt omkring – fra det politiske centrum, der udgøres af LaRouche-bevægelsens organisering af aktioner på Manhattan og herfra strålende ud til resten af landet, og til verden.

I sagen om Grækenland er Den europæiske Union stædigt besluttet på at knuse Tsipras-regeringens afvisning af at gennemføre mere Trojka-nedskæringspolitik i landet og kræver, at de kapitulerer eller udsættes for finansiell og økonomisk tæppebombning, og bortvises fra Eurozonen.

LaRouche Political Action Committee demonstrerer i New York for Grækenland;

[*se sangtekst her.*](#) (engelsk og dansk)

Hvorfor skulle de dog forblive i Eurozonen? gav Lyndon LaRouche igen. Den græske regering burde sige til EU:

Hvis I har tænkt jer at presse os, hvorfor skulle vi så være

en del af det? Der er grænser for, hvad en nation med respekt for sig selv vil underkaste sig, og vi har nået en sådan grænse. Det, I forlanger, er et bedrageri – og det ved I. Det britiske Imperium har udsuget os i årevis, og det har de ikke lov til; det er *umoralsk*. Vi har vist, at vi ønsker at samarbejde med jer, vi har givet jer den mulighed; men hvis vi ikke opnår et tilfredsstillende resultat, har vi ingen som helst forpligtelse til at fortsætte bedrageriet. Vi kan ikke underkaste os.

LaRouche specificerede, at det ikke er alle i Europa, der aggressivt forfølger Det britiske Imperiums 'brændte jords' politik imod Grækenland, men der er nogle særligt aktive personer, der må skilles ud og stoppes. Det er tilfældet med den tyske finansminister Wolfgang Schäuble og chefen for Eurogruppen Jeroen Dijsselbloem, så vel som også Spaniens finansminister Luis de Guindos – der var direktør for Lehman Brothers i Spanien og Portugal fra 2006 og frem til bankens undergang i flammerne i 2008. Og han prætenderer nu at belære Grækenland om ordentlig finanspolitik?

Men Grækenland har forskellige muligheder imod disse hit-men, understregede LaRouche. Hvis de knuser Grækenland, som de har planer om at gøre, vil de sænke hele systemet. Så det, Grækenland må sige, fortsatte LaRouche, er, at de betingelser, man stiller dem overfor, er et svindelnummer. Gælden er et svindelnummer; i virkeligheden skylder Grækenland ingenting. De tal, man har brygget sammen, er blot endnu et tilfælde af forbryderiske bankierers regnemetoder – en praksis, der er så svindelagtig, at den giver matematik et dårligt ry!

Pointen er, konkluderede LaRouche, at Grækenland intet skylder, og på trods af dette er Det britiske Imperium, i deres higen efter krig, ude på at drukne dem, dræbe dem og knuse dem. Tiden er inde for Grækenland til at handle og lade bankerne vide, at de ikke får noget. De er færdige.

Som afslutning på en diskussion med medarbejdere tirsdag aften

sagde LaRouche:

Obama bruger rent faktisk terrorister, internationale terrorister, og det er her, truslen kommer fra. For briterne har ikke selv kapaciteten til at lancere denne form for krigsførelse. Der er faktisk ingen i Vesteuropa, der kan forberede en sådan krig. USA kan levere våben, seriøse våben, tunge våben. Men USA ønsker ikke at være ansvarlige for denne udvikling; de ønsker at udgøre opbakningen.

Den måde, som USA derfor ville operere på, især under Obama, ville være at få andre agenter til at lancere krigen. For det eneste, der behøves, er en anden agent, der vil starte krigshandlingerne, vil lancere den form for krigsførelse, der er involveret, og dette inkluderer atomkrig. Og atomkrig eksisterer i andre dele af verden, og leveringerne kan rettes mod andre dele af verden. Og derfor ville de angribe Rusland og Kina, som hovedmålene for ødelæggelsen. Og de ville være ligeglade med, hvad der sker med resten af Europa. De ville simpelt hen sige, »vi overlevede«; for folk, der vil udføre denne form for krig, vil sige, hvis de overhovedet har nogen kapacitet, så vil de kalkulere, og kalkulationen ville være, kan vi lancere en stykkevis krig, der ville destruere det meste af Europa.

Og det er præcist, hvad Nuland foretager sig. Hendes rolle er at tage til Europa og dér skabe en situation, der vil forårsage ødelæggelsen af Centraleuropa.

Storbritannien er ikke i stand til at gøre noget nu, undtagen rent politisk – politisk og finansielt. Derfor ville den normale situation, under enhver form for skinfornuft, være, at det gik i den retning. Det er at sætte en fælde for det europæiske hjerteland, med ødelæggelse af visse dele af Nordafrika og Centralasien – og Kina. Og målet ville være at ødelægge Kina, at ødelægge Europa og Kina.

Fra LaRouche-bevægelsen 25. feb. 2015:

London og dets neonazister presser hårdt på for at få verdenskrig

På trods af det faktum, at våbenhvilen, der blev forhandlet igennem mellem Putin, Poroshenko, Merkel og Hollande, skrider frem i det østlige Ukraine, er der et fælles fremstød, med London som spydhoved, for at fremprovokere en generel krig med Rusland i de nærmeste dage. Victoria Nulands kæledyr, den ukrainske premierminister Arsenij Jatsenjuk, var på Fox Tv i søndags, hvor han falbød den løgn, at der ikke er nogen våbenhvile, og at Rusland er engageret i en fuld invasion af det østlige Ukraine. Disse ord var en gentagelse af erklæringer i løbet af weekenden fra en stadig mere hysterisk, britisk regering, der hævdede, at Putin var på kanten til at indtage de baltiske stater, og at der måtte gennemtvinges nye, drakoniske sanktioner mod Rusland. Obama, der føler presset fra Frankrig og andre europæiske allierede for at tilbageholde våben til det ukrainske militær, truer også med nye, tunge sanktioner – den økonomiske ækvivalent til regulær krig.

LaRouchePAC demonstration i New York City 21. feb. 2015:

(Se engelsk sangtekst [her](#))

Se også: [Fyr Nazi-elsker Nuland, eller stå over for verdenskrig](#)

Det, der i stigende grad bør stå klart, er, at dette London-dirigerede fremstød for krig igen drives frem af panikken i City [of London] og på Wall Street over hele det transatlantiske, britisk-imperiale finanssystems håbløse bankerot. Grækenland er detonatoren, og Eurozonens finansministres beslutning fredag om at forlænge den aktuelle aftale om redningspakken i endnu fire måneder er simpelt hen baseret på den kendsgerning, at ingen er parat til at trykke på aftrækkeren mod hele det transatlantiske finanssystem. Liam Halligan advarede, i [en artikel i Sunday Telegraph](#) om, at euro-eksperimentet er dødt, og at eneste udvej er at organisere en lovformeligt reguleret græsk udgang af euroen, som første skridt i en tilbagevenden til adskilte og suveræne valutaer i hele Europa.

Lyndon LaRouche understregede, at et sådant initiativ må begynde med genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven i USA og i hele Europa. Udelukkende kun en tilbagevenden til et kreditsystem i Hamiltons forståelse kan afvende verdenskrigen og lancere en ny renæssance.

Betydningsfulde kredse i Washington er bekymrede over, at vi befinder os i den form for periode, i hvilken oligarkiet, i sin desperation for at klamre sig til et afdødt system, vil ty til politiske mord på højt niveau for at få deres vilje. Den indlysende liste over statsoverhoveder fra BRIKS og deres allierede udgør den overordnede bekymring. Disse kredse advarer om, at Obama og hans CIA-chef John Brennan nemt kunne være på mordernes side. Det, der driver London til dobbelt vanvid, er det fremvoksende BRIKS som sæden til en ny, retfærdig, finansiel verdensorden – befriet for oligarkiets

magt.

Se Brochuren:

HVORFOR USA OG EUROPA MÅ GÅ MED I BRIKS

– En ny, international orden for menneskeheden

Ifølge nyhedsrapporter rejser Sektor Højre-dræberen Andrij Parubij til Washington i denne uge for at tale for dødelig hjælp til Ukraine. Hollande og endda Merkel konkluderede for flere dage siden, at USA's fremsendelse af våben til Ukraine kan blive udløseren for generel krig, og at dette motiverede deres fælles indsats, sammen med Putin, for at opnå en aftale i Minsk 12. februar. De nu offentligt erkendte neonazister – som Parubij – er Londons nøgleinstrumenter i det aktuelle krigsfremstød, og de må, sammen med troppefører Victoria Nuland, ubetinget væltes fra enhver magtposition, hvis vi skal undgå krig. Obama må enten fjernes fra embedet eller gøres så magtesløs, at han ikke længere kan udføre Londons og Wall Streets ordrer.

Se: [Kiev Ambassador: We Needed the Neo-Nazi Battalions](#)

Vi har nogle vigtige flanker i denne kamp. HSBC, Kronjuvelen for British Dope, Inc., er på vej ned, og det er frugten af en langvarig indsats, der går tilbage til udgivelsen af *Dope, Inc.* i 1978, der afslørede HSBC's rolle – dengang Hongkong and Shanghai Banking Company – som den centrale clearingbank for verdens opiumhandel. Siden 1865 har Hong Shang beskæftiget sig med narkohandel – som det britiske monarkis eksklusive agenter – og intet er forandret i dette arrangement frem til nutiden. Det er dette Dop., Inc.-apparat, som Obama, Holder og den nominerede til justitsministerposten, Loretta Lynch, så stædigt beskytter. Alene dét er tilstrækkelig grund til at fjerne Obama fra embedet – i denne uge!

Dope, Inc.

Diane Sare, mangeårig aktivist i LaRouchePAC, siger det ligeud til New Yorkerne,

på dansk [her](#).

STOP 3. VERDENSKRIG!

VI HAR FORTSAT BRUG FOR DIN STØTTE

TIL SCHILLER INSTITUTTETS OG LAROUCHE-BEVÆGELSENS KAMP.

Bliv medlem [her](#)

Eller send os et bidrag:

Giro: 564-8408 * Homebanking: 1551-5648408

Fra LaRouche-bevægelsen 22. feb. 2015: Grækenland skylder intet til Storbritanniens kriminelle banksyndikat

Den civiliserede verdens lederes apati over for de forbløffende vilkår for efterkommerne af den græske nation, hvem de skylder deres civilisation, der så at siger steg op af asken af deres ruin, er noget, der er fuldstændigt

uforklarligt for den, der blot er en tilskuer til opvisningen på denne dødelige scene. Vi er alle grækere. Vore love, vor litteratur, vor religion, vor kunst har sine rødder i Grækenland ...

Percy Bysshe Shelley, Introduktion, Hellas, Et lyrisk drama.

Lyndon LaRouche gentog torsdag, at hele den såkaldte græske gæld til Trojkaen er et svindelnummer og må ikke betales. »Udplyndring udgør ikke legitim gæld«, advarede LaRouche, og de europæiske banker og bankerne på Wall Street, der alle køres af briterne, stod for en non-stop udplyndring af det græske folk, den græske økonomi og de græske banker. Det faktum, at, ved visse lejligheder, korrupte græske regeringsfolk var med i svindelen med partnere som Goldman Sachs, gør ikke gælden mindre kriminel.

Medlemmer af LaRouche Politiske Aktionskomite deltager i et demonstration i solidaritet med Grækenland i New York City den 11. februar,

2015, med et skilt, der siger, "Wall Street og Trojkaen er bankerot, ikke Grækenland!"

Den græske regering må gives fuld international støtte til sin holdning, at *gælden er ubetalelig og må nedsættes*. LaRouche sagde det endnu mere ligefremt: Gælden er illegal, den er ubetalelig, og den er frugten af en London-styret, kriminel virksomhed, der må lukkes fuldstændigt ned, hvis verden skal overleve de kommende måneder uden, at der udbryder generel krig i centrum af Europa.

Torsdag skrev den græske finansminister Yanis Varoufakis til eurozonens finansministre og ECB-chef Mario Draghi og krævede en forlængelse på seks måneder af de aktuelle arrangementer, for at give tid til at arrangere en gældskonference og udvikle en plan for en græsk, økonomisk genrejsning – minus

nedskæringspolitik. Tyskland afviste omgående forslaget, hvilket fik den græske regering til at offentliggøre brevet og sætte scenen for et opgør fredag, hvor eurozonens finansministre skal mødes for at beslutte deres næste træk. Bag scenen, selv i ECB, er der en udbredt erkendelse af, at gælden ikke kan betales, og at nye arrangementer er nødvendige. Den tidligere franske præsident, Valéry Giscard d'Estaing, sagde til fransk presse, at Grækenland bør gives mulighed for at organisere en »venligtsindet exit« af euroen.

To afgørende punkter at erindre sig er følgende:

For det første, så er det hele det transatlantiske finanssystem, der er bankerot – ikke Grækenland. »Ponzi-fiduserne« og den hyperinflationsskabende svindel med kvantitativ lempelse (pengetrykning) har gjort det hele værre. Der er ingen anden udvej end en lovformelig, reguleret annullering af hele boblen med spillegæld med begyndelse i de billioner af dollar i derivater, såsom credit default swaps-kontrakter, der blev indgået på basis af græske statsobligationer samtidig med, at Goldman Sachs og andre afkortede gælden.

Og for det andet, så er intet af den såkaldte græske gæld til Trojkaen og de europæiske banker legitim. Ikke engang 10 % af pengene gik til noget, der lignede produktiv investering i den græske realøkonomi. Den græske befolkning er blevet decimeret af den britisk-ledede udplyndring. De skylder intet!

Der er intet, der sætter mere fokus på det britiske finansimperiums kriminelle karakter end de fortsatte afsløringer af HSBC, der er i gang i hele verden. Glem ikke, at HSBC engang var kendt som »Hong Kong and Shanghai Banking Corporation« – kronjuvelen af den britiske politik med opiumskrig, og centralbank for den globale narkohandel.

Med de kriminelle anklager i Schweiz, aftalen om »udsættelse af retsforfølgelse«, en fordelagtig aftale fra Obama i USA, de

igangværende efterforskninger i Indien – der viser, at HSBC, sammen med *Dronningens egen Coutts Bank*, hvidvaskede pengene til terrorangrebet i Mumbai i 2008, arrangeret af Daoud Ibrahim, samt de kriminelle anklager mod banken i Argentina, bør det nu fremstå som en klar påmindelse om, at hele det London/Wall Street-styrede, transatlantiske finanssystem med for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er en eneste, gigantisk, kriminel virksomhed. Det er *Dope, Inc.*, og den eneste passende handling vil være en massiv, global Pecora-kommission og nedlukning af disse banker.

Dope, Inc., udgivet af Executive Intelligence Review

Når man ser tilbage på LIBOR-svindelen, afsløringerne af, at HSBC er bank nr. 1 for hvidvaskning af narkopenge for de mexicanske og columbianske narkokarteller, HSBC's globale skatteunddragelsesfidus med base i Schweiz, og forbindelsen mellem HSBC og Den gyldne Kæde af saudiske banker bag finansieringen af al-Qaeda og ISIS, bør pointen stå helt klart: Dette er global, organiseret kriminalitet, der går til toppen. *Og de forventer at blive tilbagebetalt for det blod, de har udsuget af det græske folk?*

En fuld efterforskning af HSBC's kriminalitet på vegne af Monarkiet (det britiske, -red.) ville også afsløre de intime forbindelser med Prince Bandar bin-Sultan (eller måske bin-Satan), især i kølvandet på 11. september. Alt imens de schweiziske, private HSBC-dokumenter bekræftede, at Bandar var en skatteunddragelseskunde, så er den virkelige historie meget større. *HSBC var i en årrække den eneste bank i USA, der ville forvalte pengene fra Bandar og den saudiske ambassade.* Før og efter 11. september modtog Bandar, iflg. kvalificerede kilder i Washington, 30 mio. dollar om måneden i overførsler fra Bank of England til hans personlige konto i HSBC New York (og senere, HSBC Washington, DC.) som hans andel i Al Yamamah våben-for-olie-handlen, der skabte historiens største,

ulovlige fond til terrorisme.

At blæse låget af London/Wall Street-banksvindlen er altafgørende for at forhindre krigen i at bryde ud i hjertet af Europa. Foreløbig holder Putin, Hollande, Merkel og Poroshenko sig til deres forpligtelser over for en våbenhvile i Ukraine som det første skridt til en reel løsning på krisen, der begyndte med Victoria Nulands operationer for et nazistisk regimeskift i 2013-14. Alle fire ledere ved, at Obama, på vegne af briterne, gør fremstød for at opruste ukrainerne som en udløser af krig med Rusland. Victoria Nuland, Obamas neokonservative nazi-elsker, løber rundt i Georgien og andre steder østpå, hvor hun gør fremstød for provokationerne.

Nuland må fjernes nu, som endnu en forudsætning for at forhindre krig. Så længe hun render rundt på vegne af Obama, er faren for krig for alvorlig til, at det kan tolereres. Med hendes afsættelse bliver Obama sårbar. Enten må han selv fjernes fra embedet, eller også, som LaRouche udtrykker det, må »han blive stærkt begrænset«, ellers vil krigen ikke kunne standses.

Se: Fyr nazi-elsker Nuland, eller stå over for krig.

Dette er afgørende dage, hvor selve menneskehedens fremtid står på spil. Grækerne må gives fuld international støtte til at gå op imod svindlerne og morderne i London. Nuland må fyres og Obama puttes i en æske, eller selv blive fyret. Denne kombination af handlinger er tilstrækkelig til at holde faren for krig tilbage. Dernæst kan en lovformeligt reguleret bortfjernelse af Londons og Wall Streets imperiale gældsboble sætte scenen for en reel, økonomisk revolution af den slags, som Alexander Hamilton lancerede ved afslutningen af Den amerikanske Revolution, og som reflekteres af BRIKS' handlinger i dag.

EIR ØKONOMI: Grækenland vælger national overlevelse, ikke ødelæggelse

Af Dean Andromidas

14. feb. 2015 – Mens de fleste europæiske ledere fortsætter med at følge finansoligarkiets diktat, er Grækenlands holdning klar: Der kan ikke være noget kompromis mellem national overlevelse og selvdestruktion. Grækenland kan ikke betale den illegitime og byrdefulde gæld, og det kan heller ikke fortsætte med nedskæringspolitikken, med folkemord til følge. Grækenland tilbyder Europa chancen for at sammenkalde til en Europæisk Gældskonference, lancere en New Deal og samarbejde med BRIKS-landene og deres allierede om et nyt, økonomisk paradigme.

I kølvandet på det europæiske topmøde mellem EU's ledere den 12. feb. erklærede den græske premierminister Alexis Tsipras, »Grækenland udøver ikke afpresning, og vil ikke udsættes for afpresning«. Med hensyn til »memorandaet« fra Den internationale Valutafond, Den europæiske Kommission og Den europæiske Centralbank (tilsammen kendt som Trojkaen), sagde han, »Glem den politik, den eksisterer ikke længere. Det gør Trojkaen heller ikke.«

Tsipras blev støttet af sin koalitionspartner, forsvarsminister Panos Kammenos, leder af Uafhængige Grækere, der til græsk TV sagde: »Vi er færdige med memorandaet og Trojkaen ... Regeringen vil ikke forhandle som Syriza [Tsipras' parti] eller Uafhængige Grækere, men som regering for alle grækere, som en retfærdiggørelse af alle grækernes og alle

europæiske folks deltagelse i denne kamp.«

'Pladsernes bevægelse'

EU's hovedproblem er, at det ikke bare er konfronteret med folkelig modstand, som det kan undertrykke med tåregas og uropatruljer, som det gjorde for tre år siden. Det er nu konfronteret med en regering, der, iflg. de seneste meningsmålinger, støttes af 8 af 10 grækere. Kan Europa lancere en politik med brutalt »regimeskift«, med sanktioner og embargoer mod Grækenland, et medlem af Den europæiske Union, hvor »solidaritet« hævdes at være det overordnede ideal?

Den 11. februar, mens eurogruppens finansministre mødtes i Bruxelles og forsøgte at tvinge Grækenland til at ofre sine borgeres liv, gik titusinder, hvis ikke hundrede tusinder, af mennesker i Europa og landene i Amerika på byens gader til støtte for Grækenlands politik med økonomisk udvikling og beskyttelse af national suverænitet. Den græske regeringstalsmand Gabriel Sakellaris erklærede, at det græske folk har givet liv til en ny »pladsernes bevægelse«, og at »håb har fordrevet frygten«.

Grækenland demonstrerede endnu engang, at det er blevet revolutioneret, idet titusinder trodsede den isnende kulde og fyldte Syntagma-pladsen foran det græske parlament i Athen, og endnu flere demonstrerede i et dusin andre græske byer. Lignende demonstrationer afholdtes i Amsterdam, Bruxelles, London, Edinburgh, København, Lausanne, Rom, Lissabon, Berlin, Paris, Wien, Budapest, Madrid, Helsinki og endnu flere byer i Canada, New York og Washington, og så langt væk som Brasilien og São Paulo.

LaRouche-bevægelsen deltog i demonstrationsmøder i Paris, Berlin og New York; i sidstnævnte by havde aktivisterne skilte, der sagde, »USA og Grækenland må gå med i BRIKS«.

Med kommende valg i et halvt dusin EU-lande alene i år forventer man store overraskelser, i takt med, at regeringerne i Portugal og Spanien, lande, der står over for de samme, barske 'Trojka-betingelser' som Grækenland, sandsynligvis vil blive fejlet fra magten.

I **Spanien**, hvor der forventes valg til november, fører Podemos, Syrizas søsterparti, foran det regerende Folkets Parti og oppositionspartiet Socialisterne, der har domineret i spansk politik, siden afslutningen af Francos diktatur i 1970'erne.

I **Portugal**, hvor der skal afholdes valg til oktober, fører iflg. meningsmålingerne oppositionspartiet Socialisterne foran de regerende Socialdemokraterne. Den 12. feb. stilede toogtredive fremtrædende, portugisiske personer, inkl. politikere, erhvervsfolk, akademikere, pensionerede officerer i hæren og fagforeningsfolk, et brev til premierminister Pedro Passos Coelho, med krav om, at han opgiver sin modstand mod de græske forslag. I brevet stod, »Den idé, at nedskæringspolitikken skal fortsætte, er ikke produktiv« og »Portugal må ikke tage afstand fra en bevægelse med europæisk samarbejde og må tage aktivt del i en drøftelse om en genoplivning af økonomien og den sociale politik i lande, der i de seneste seks år har gennemlevet de værste lidelser.«

Ulykkeligvis lød advarslen for døve øren, da Coelho gentog sin holdning om, at han ikke vil støtte nogen forslag om annullering eller genforhandling af gælden.

I **Italien**, **Irland** og i adskillige andre lande, hvor der ikke skal være valg i år, står regeringerne på usikker grund og kunne meget vel blive tvunget til at udskrive valg før tiden.

Ikke 'GREXIT', men 'BRIKSIT'

Alt imens medierne er fyldt med kommentarer om en mulig

»GREXIT« – Grækenlands tvungne eller frivillige udgang af eurozonen – så er den løsning, som Grækenland opfordrer til, i virkeligheden det, som en græsk iagttager beskrev for EIR som en »BRIKSIT«, hvor Grækenland tilslutter sig BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika). Alt imens det ville tjene ethvert land bedst at stå uden for eurozonen, så er idéen om en lovmæssigt reguleret adskillelse for Grækenland umulig. Hvis Grækenland går ud, kunne Italien, Portugal og endda Tyskland følge efter. Det er derfor, en Europæisk Gældskonference, et af Syrizas krav, bør afholdes. Den kunne, som EIR skrev (23. jan. 2015: [Et græsk forslag: Indkald til en europæisk gældskonference](#)) blive det forum, i hvilket Europas bankerotte banksystem kunne blive nedlagt gennem en opdeling, efter Glass/Steagall-modellen, af de kommercielle banker og investeringsbankernes kasinosystem. Dette kunne efterfølges af en afgørelse af den europæiske gæld og etableringen af en Europæisk Infrastruktur-Investeringsbank, der kan samarbejde med den kinesisk lancerede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) til opbygning af store transport- og udviklingskorridorer, der integrerer Europa i Verdenslandbroen.

For den græske regering drejer det sig ikke om enten EU eller BRIKS: Grækenland tilbyder at fungere som en bro mellem Europa og BRIKS. Premierminister Tsipras har sagt dette gentagne gange, som under sit nylige besøg på Cypern, hvor han sagde, at Cypern og Grækenland kan fungere som en »bro for fred« mellem EU og Rusland.

Den 10. feb. krævede forsvarsminister Kammenos en »Plan B«, hvis EU afviser Grækenlands forslag; denne plan ville inkludere at søge finansiel hjælp fra USA, Rusland og Kina. »Det kunne i heldigste fald være USA; det kunne være Rusland; det kunne være Kina eller andre lande«, sagde han. Det kunne tage form af koncessioner til opførelse af vigtig infrastruktur, såsom havne, som Moskva har udtrykt interesse i. »Det, vi ønsker, er en aftale«, understregede Kammenos.

»Men hvis der ikke kommer en aftale, og vi ser, at Tyskland forbliver ubøjelig og ønsker at sprænge Europa fra hinanden, så er vi forpligtet til at gå over til Plan B. Plan B går ud på at skaffe finansiering fra andre kilder. Jeg har et virkelig godt forhold til Rusland. Vi har haft drøftelser med Rusland om Plan B. De overvejer at løfte embargoen på græske produkter og genoptage importen. Vi er interesserede i samarbejde med russerne om gasledningen.«

Alt imens Kammenos' parti vandt tæt ved 5 % af stemmerne ved valget den 25. januar, så viser meningsmålinger, at han i øjeblikket har opbakning fra over 65 %.

Udenrigsminister Nikos Kotzias sagde til pressen under sit første EU-udenrigsministtermøde tidligere på måneden, at EU »må være mere end sanktioner og memoranda«, en henvisning til Trojkaens politik.

I et interview med det tyske ugeblad *Der Spiegel*, påpegede Kotzias Grækenlands strategiske betydning for Europa: »Grækenland er beliggende midt i en trekant. Ukraine er i toppen, Libyen i nederste venstre spids, og som den nederste højre spids finder vi Mellemøsten i en afstand af blot 300 kilometer fra os. Alle disse områder er destabiliserede. Hvad ville der f.eks. ske, hvis Grækenland, under et enormt pres fra økonomiske spørgsmål, også blev destabiliseret? Det ville skabe en linje fra Rusland, gennem Ukraine og Balkan til Mellemøsten og Nordafrika. En kæmpemæssig ark, der kunne bringe millioner af migranter til Europa. Så ville hele Europa blive destabiliseret. Det, vi siger, er, at fred og retfærdighed i Ukraine er lige så vigtig, som stabilitet i Europa.«

Den 11. februar var Kotzias i Moskva, hvor han mødtes med sin modpart, Sergei Lavrov, og sagde, at Grækenland vil forklare sine europæiske partnere, at alle problemer må løses gennem forhandlinger, eller også vil der opstå en humanitær krise. Han erklærede, »Vores relation med Rusland består i et ærligt

venskab«. Til gengæld kom Lavrov med et forslag om eventuelt at tilbyde Grækenland hjælp, om nødvendigt.

Efter at være blevet inviteret til Rusland i maj måned af præsident Vladimir Putin for at deltage i Ruslands fejring af sejren over Nazi-Tyskland, rapporteredes det i den græske presse, at premierminister Tsipras skulle have modtaget en invitation til at besøge Kina. Alt imens dette ikke er blevet bekræftet, så ringede den kinesiske premierminister Li Keqiang til Tsipras for at lykønske ham med indsættelsen som premierminister og erklærede, »Kina værdsætter sit traditionelle venskab og vedholdende udvidelse af praktisk samarbejde med Grækenland« som ligeværdige partnere, der søger gensidig fordel, og vil »udvide venskabet til et højere niveau«. Li påpegede det kinesiske, statslige skibsselskab, COSCOs rolle og selskabets leasing af containerterminalen i havnen i Piræus. Han sagde, at Kina var parat til at samarbejde med Grækenland for at udvikle havnen til at blive et vigtigt centrum for regionen, en bro til virkeliggørelse af ekspresoverfarten mellem Kina og Europa og til opgradering af de eurasiske forbindelsesmuligheder.

Tsipras svarede, at assistance fra Kina er afgørende for Grækenlands indsats for at genoplive sin økonomi, især inden for felter som maritime anliggender og skibsfart, såvel som også infrastruktur og finans.

Tidligere på ugen inviterede Li den græske minister for produktiv genopbygning, miljø og energi, Panagiotis Lafazanis, til at besøge Kina senere denne måned. Lafazanis er blevet berygtet i korridorerne i EU-kommissionens bygning i Bruxelles for sin meddelelse om, at han vil undersøge, og om nødvendigt omstøde, alle privatiseringer, som den tidligere regering har indført, især inden for transport- og energisektoren. Disse sektorer har alt at gøre med at sikre udviklingen af Grækenlands forbindelsesmuligheder til BRIKS og disses allierede lande. Beslutninger i energisektoren er direkte relateret til Grækenlands samarbejde med Ruslands Gazprom, der

har udtrykt interesse for at bygge en gasledning gennem Grækenland. Af afgørende betydning er ligeledes færdiggørelsen af jernbanelinjen fra Piræus mod nord til Thessaloniki og Balkan, hvor Kina hjælper Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien (FYROM), Serbien og Ungarn med at genopbygge og udvide deres jernbaner.

Grækenland kan altid »koble sig« til BRIKS alene, men det ville være langt bedre for Europa at opgive sin selvmorderiske, økonomiske og politiske politik og takke ja til Grækenlands tilbud.

Denne artikel forekommer i EIR, 20. feb. 2015, og har ikke tidligere været udgivet på dansk.

Titelfoto: Demonstrationer på Syntagma-pladsen foran parlamentet i Athen, den 15. februar.

Fra LaRouche-bevægelsen 20. feb. 2015: Den græske gæld er svindel – ligesom hele det transatlantiske finanssystem; Sæk det for at stoppe Tredje Verdenskrig

I dag (18. feb.) lancerede Lyndon LaRouche et internationalt initiativ centreret omkring Manhattan for at afsløre den

totale svindel omkring den gæld, der tilskrives Grækenland af Den europæiske Union og Det britiske Imperiums banker. Gælden bliver brugt som afpresning for at forsøge at banke Grækenland – og efter dem, hele Europa – til at begå selvmord ved endnu engang at gennemtvinge bankernes nedskæringspolitik, der medfører folkemord.

»Den græske gæld som sådan er for det mestes vedkommende ikke græsk gæld«, erklærede LaRouche. »Gælden, som Tyskland og andre nationer kræver, at de betaler, er penge, som grækerne aldrig har fået! Så grækerne skylder ikke disse penge. Det er et svindelnummer, for grækerne påtog sig ikke denne gæld.«

Det hele blev tvunget ned over Grækenland gennem en række svindelnumre, sagde LaRouche, men i virkeligheden gik pengene kun til at betale Grækenlands internationale bankkreditorer, for at dække over et Ponzi-svindelnummer, som Goldman Sachs og andre rovgriske financierer kørte, og for at dække over sporene af korrupte våbenhandler, som tidligere græske regeringer har forhandlet – som medlemmer af den nuværende, græske regering har dokumenteret.

Men det græske tilfælde er intet særsyn på verdensscenen. Det er et klassisk tilfælde af det, LaRouche og *EIR* længe har beskrevet som »bankier-regning«, et svindelnummer, gennem hvilket størstedelen af planetens nationer er blevet påtvunget gæld, de aldrig virkelig har påtaget sig, og som er bygget op gennem en pyramide af derivatspekulation og lignende finansielle svindelnumre. Det er på denne måde, at vi har fået for 2 billioner dollar derivater og andre finansielle 'værdipapirer' på regnskaberne i dag, uden nogen mulighed for at betale gælden.

Tilfældet Grækenland udgør den samme form for svindel, som gribbefondene forsøger at gennemføre imod Argentina. Og det er den samme svindel, som køres over hele verden af de narko-handlende, skatte-unddragende, bankerotte banker, der er

kernen i Det britiske Imperium i dag. Et af disse tilfælde, nemlig HSBC – tidligere Hong Kong and Shanghai Banking Corporation, også kaldet hovedbanken for *Dope, Inc.* – er for nylig blevet berygtet for at organisere verdensomspændende fiduser til skatteunddragelse for deres rige kunder. Og dette kommer oven i den tidligere demonstration under amerikanske senatshøringer af, at HSBC befandt sig i centrum af hvidvaskning af blodpenge fra de mexicanske narkokarteller til titals milliarder dollar.

Men HSBC er blot et enkelt tilfælde blandt dusinvis af andre. En sladrebank ('whistleblower') i UBS (Union Bank of Switzerland), tidligere embedsmand Stephanie Gibaud, har netop erklæret, at »oplysningerne om HSBC er en kopi af det, jeg oplevede i UBS«. Hun tilføjede, med videnskabelig præcision:

»Vi må forstå, at vi har at gøre med en kriminel industri.«

Det er præcis, hvad Wall Street, City of London og hele det transatlantiske finanssystem er. Det er en kriminel virksomhed, der ønsker at bevare illusionen om solvensen af finansielle aktiver til 2 milliard dollar gennem at dræbe hele nationer og befolkninger, sådan, som de forsøger at gøre i Grækenland. Det er deres finanssystems bankerot, der ligeledes driver dem til at true med atomar konfrontation med Rusland og Kina med Ukraine som påskud, for at gennemtvinge deres vilje på globalt plan.

Det britiske Imperiums eneste håb om sejr er, at nationer som Grækenland og Rusland kapitulerer til deres afpresning og deres trusler og indvilger i at spille efter de rigide spilleregler, som Det britiske Imperium insisterer på, er det eneste spil i byen. Men hvis de nægter – som BRIKS-nationerne gør det, så vel som også allierede nationer som Grækenland, Argentina og Egypten – og i stedet kæmper for at skabe et helt nyt system, baseret på udstedelse af kredit til udvikling, snarere end til spekulation, så kan det finansielle imperium tvinges i knæ.

»Vi må udbrede dette her som hovedspørgsmålet i USA«, erklærede LaRouche. »Vi kan sænke Wall Street på dette spørgsmål. Hvis man sænker den græske svindel, vil man sætte en kædereaktion af eksplosioner i gang i det internationale, transatlantiske system, som Wall Street-systemet og lignede ting, briterne og andre. Det er dem, der skylder gælden, ikke grækerne.«

»Det her skal lægges højt og tydeligt på hvert eneste dørtrin i USA«, sagde LaRouche. »Hvis man vil undgå Tredje Verdenskrig, så er det, hvad man må gøre. Og hvis man ikke gør det, tager man ikke Tredje Verdenskrig alvorligt.«

Dette er en international og en *national* kampagne, konkluderede LaRouche, og den er centreret omkring New York City. Vi vil tage Manhattan tilbage fra Wall Street, og give det tilbage til Alexander Hamiltons politik.

Ruslands Sergei Lavrov gennemgår den strategiske konflikt

Følgende er et uddrag af den russiske udenrigsminister Sergei Lavovs tale til Sikkerhedskonferencen i München den 7. februar. Hele teksten kan læses på Det russiske Udenrigsministeriums webside.

... Strukturen for stabilitet, baseret på FN's Charter og Helsinki-principperne, er længe blevet undermineret af handlinger fra USA og dets allierede, gennem bombningen i

Jugoslavien, så vel som i Irak og Libyen, af NATO's udvidelse mod øst og skabelsen af nye skillelinjer. Projektet med at opbygge et fælleseuropæisk hjem mislykkedes, fordi vore vestlige partnere lod sig lede af illusioner og overbevisninger om at være vindere af den kolde krig, snarere end af interessen i at opbygge en åben sikkerhedsarkitektur med gensidig respekt for interesser. Forpligtelsen, der højtideligt blev indgået som en del af OSCE (Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa) og i Rusland-NATO-Rådet, om ikke at sikre sin egen sikkerhed på bekostning af andres, forblev et stykke papir og blev i praksis ignoreret.

Problemet med missilforsvaret er et levende bevis på den magtfulde, ødelæggende indflydelse af ensidige skridt i udviklingen af militære kapaciteter i modstrid med andre staters legale interesser. Vore forslag om fælles operation i feltet for missilforsvar blev afvist. Til gengæld blev vi rådet til at tilslutte os skabelsen af et globalt missilforsvar, i streng overensstemmelse med Washingtons modeller, der, som vi flere gange understregede og forklarede, baseret på kendsgerninger, indebærer reelle risici for russiske atomafskrækkelsesstyrker.

Enhver handling, der underminerer den strategiske stabilitet, vil uundgåeligt resultere i modforholdsregler. Der påføres således langsigtet skade på hele systemet med internationale aftaler om våbenkontrol, hvis realisering er direkte afhængig af missilforsvarsfaktoren.

Vi forstår ikke engang, hvad USA's besættelse af at skabe det globale missilforsvarssystem kan være knyttet til. Forhåbninger om uimodsagt militær overlegenhed? Med tiltro til muligheden af at løse spørgsmål rent teknologisk, hvorimod disse spørgsmål i virkeligheden er politiske? Hvorom alting er, så svækkedes truslen fra missiler ikke, derimod voksede en voldsom, generende faktor frem i det euro-atlantiske område, og det vil tage lang tid at blive den kvit. Vi er rede til dette. USA's og andre NATO-medlemmers afvisning af at

ratificere Aftalen om tillem্পning af Traktaten om Konventionelle Bevæbnede Styrker i Europa, der begravede denne aftale, udgjorde endnu en destabiliserende faktor.

Samtidig forsøger vore amerikanske kolleger at lægge skylden på Rusland i hver kompliceret situation, de selv har skabt ...

Der er et højdepunkt i det forløb, som vore vestlige kolleger har forfulgt i det seneste kvarte århundrede, med at bevare deres dominans over verdens anliggender med alle mulige midler, med at bemægtige sig det geopolitiske rum i Europa. De forlangte af CIS-landene – vore nærmeste naboer, forbundne med os gennem århundreders økonomiske, historiske, kulturelle og endda familiemæssige bånd – at de traf et valg: enten med Vesten, eller mod Vesten. Dette er en nulsums-logik som, angiveligt, alle ønskede at efterlade i fortiden.

Det strategiske partnerskab mellem Rusland og Den europæiske Union bestod ikke styrkeprøven, idet EU valgte konfrontationens vej i stedet for udvikling af gensidigt gavnlige interaktions-mekanismer. Vi kan ikke andet end at huske den forspildte chance for at gennemføre kansler Merkels initiativ, som hun fremlagde i juni 2010 i Meseberg, med skabelsen af en EU-Ruslandskomite for Sikkerhed og Udenrigsanliggender på udenrigsministerniveau. Rusland støttede idéen, men EU afviste den. I mellemtiden ville denne konstante mekanisme for dialog, hvis den var blevet etableret, gøre det muligt at løse problemer hurtigere og mere effektivt, og afgøre gensidige problemer på en betimelig måde.

Ukraine

Med hensyn til Ukraine har vore amerikanske kolleger, og under disses indflydelse, også EU, ulykkeligvis ved hvert stadium af krisens udvikling taget skridt, der førte til en eskalation. Det skete, da EU nægtede at involvere Rusland i diskussionen om konsekvenserne af den økonomiske bloks gennemførelse af

Associeringsaftalen med Ukraine, der efterfulgtes af direkte støtte til et statskup, samt til anti-regeringsoptøjer forud for dette. Det skete også, da vore vestlige partnere blev ved med at være eftergivende over for Kiev-myndighederne, der, snarere end at holde deres løfte om at lancere en national dialog, indledte en storstilet militæroperation og kategoriserede som terrorister alle de borgere, der gjorde modstand mod det forfatningsstridige magtskifte og de ekstreme nationalistes hærgen.

Vi har store vanskeligheder med at forklare, hvorfor, når det drejer sig om Ukraine, mange af vore kolleger ikke anvender de universelle principper for at afgøre interne konflikter, som frem for alt forudsætter en inkluderende, politisk dialog mellem dens hovedpersoner. Hvorfor tilskynder vore partnere i Afghanistans, Libyens, Iraks, Yemens, Malis og Sydsudans tilfælde, f.eks., regeringerne til at forhandle med oppositionen, med oprørere og i visse tilfælde endda med ekstremister, hvorimod vore partnere i Ukrainekrisen handler anderledes, hvor de rent faktisk opmuntrer Kievs militære operationer og går så vidt som til at retfærdiggøre, eller forsøge at retfærdiggøre, anvendelsen af klyngebomber?

Beklagevis er vore vestlige kolleger dygtige til at lukke øjnene for alt, hvad der siges og gøres af Kiev-myndighederne, inkl. at opægge til xenofobiske holdninger. Lad mig komme med et par citater: »Den ukrainske social-nationalisme anser den ukrainske nation for at være et samfund af raceblod.« Det følges op af: »Spørgsmålet om den totale ukrainisering af den fremtidige social-nationalstat vil blive løst inden for tre til seks måneder gennem en hård og afbalanceret statslig politik.« Ophavsmanden til disse ord er Andrey Biletsky, øverstkommanderende for Azov-regimentet, der er aktivt engageret i militæraktiviteterne i Donbass. Nogle andre aktivister, der vandt en politisk position og en magtposition, inkl. Dmitry Yarosh, Oleg Tyagnibok og lederen af Det radikale Parti i Verkhovna Rada (det højeste råd), Oleg Lyashko,

krævede adskillige gange offentligt et etnisk rent Ukraine og udryddelsen af russere og jøder. Disse erklæringer fremkaldte ingen reaktioner i de vestlige hovedstæder. Jeg tror ikke, at nutidens Europa har råd til at ignorere faren for spredningen af den neo-nazistiske virus.

Den ukrainske krise kan ikke afgøres ved militærmagt. Dette blev bekræftet sidste sommer, da situationen på slagmarken tvang deltagerne til at underskrive Minsk-aftalerne. Det bekræftes også nu, hvor det seneste forsøg på at vinde en militærsejr er ved at mislykkes. Men på trods af alt dette lyder der nye højrøstede krav i visse vestlige lande om at optrappe støtten til Kiev-myndighedernes hældning mod militariseringen af samfundet og staten, om at 'pumpe Ukraine op' med dødbringende våben, og om at trække landet ind i NATO. Der indgydes håb gennem den voksende opposition i Europa mod sådanne planer, der kun kan gøre det ukrainske folks tragedie værre.

Rusland vil fortsætte med at tilstræbe en etablering af fred. Vi opfordrer vedvarende til standsning af de militære aktiviteter, tilbagetrækning af tunge våben og indledning af direkte forhandlinger mellem Kiev og Donetsk og Lugansk om praktiske skridt til at genoprette det fælles økonomiske, sociale og politiske rum inden for Ukraines territoriale integritet. Adskillige initiativer fra præsident Putin var helliget netop dette inden for Normandiet-modellen, der var med til at lancere Minsk-processen, samt ligeledes vores yderligere indsats for udvidelsen heraf, inkl. gårsdagens drøftelser i Kreml mellem de russiske, tyske og franske ledere. Som De ved er disse drøftelser stadig i gang. Vi er overbevist om, at der er alle muligheder for, at vi vil nå frem til resultater og enes om at anbefale fremgangsmåder, der virkelig vil gøre det muligt for parterne at løse knuden i denne konflikt.

Det er afgørende, at alle er klar over risicienes virkelige størrelsesorden. Det er på høje tid, at vi forlader sædvanen

med at vurdere ethvert problem separat, uden at kunne se skoven for bare træer. Det er på tide at komme med en omfattende vurdering af situationen. Verden står nu over for et drastisk skift i forbindelse med forandringen af de historiske æraer. Fødselsveerne for den nye struktur i verden manifesterer sig som en større tendens til konflikter i de internationale relationer. Hvis kortsigtede, praktiske beslutninger med et øje på de førstkommende valg derhjemme er fremherskende hos politikere frem for en strategisk, global vision, vil risikoen for at miste kontrollen over den globale styring vokse frem ...

Foto: Aegis søbaseret missilforsvarssystem

EIR FOKUS: Grækenland hævder sin suverænitet – Gælden kan ikke betales

Af Dean Andromidas

2. feb. 2015 – Med en demonstration af mod, der ikke er set hos nogen europæisk politiker i årtier, rejste den græske finansminister Yanis Varoufakis i sidste uge rundt til de europæiske hovedstæder, hvor han hævdede sin nations suveræne ret til at sige nej til sin egen ødelæggelse. Lige i ansigtet på de rasende europæiske finansministre fremlagde han Grækenlands ligefremme politik: Grækenland kan ikke, og vil ikke, betale gælden. Grækenland kan ikke, og vil ikke, fortsætte den brutale nedskæringspolitik. Grækenland kræver en ændring, ikke blot for Grækenland, men for Europa som helhed,

og hjørnesteinen i denne ændring er en opfordring til en international gældskonference og en 'New Deal' for Europa.

I hver eneste hovedstad var svaret nej, i enkelte tilfælde udstyret med et par høflige fraser. Det kulminerede alt sammen med Den europæiske Centralbanks (ECB) meddelelse om, at det havde afskåret det græske banksystem og den græske regering fra kredit. Den 4. februar diskvalificerede ECB græske statsobligationer som sikkerhed for kortfristede lån fra ECB til græske banker og stoppede således livkvide kreditlinjer til 30-50 mia. euro til disse banker.

Den eneste, potentielle erstatning, der er til rådighed for disse græske banker, er gennem det dyrere, likvide nødhjælpsprogram (ELA) gennem den græske centralbank til højere renter, og kun med ECB's tilladelse. Likviditet til op imod en værdi af 50 mia. euro, der havde været formidlet under de normale ECB-operationer, må nu konverteres til ELA. Desuden vil tabet ved disse lån, hvis Grækenland ikke betaler dem tilbage, blive tilskrevet den græske statsgæld. Hvis ECB gennemtvinger suspenderingen af dette program, vil ikke alene de græske banker kollapse, men den græske statsgæld vil desuden vokse med 50 mia. euro, en begivenhed, der ville tvinge Grækenland ud af eurozonen.

Set fra deres synspunkt har det bankerotte finansoligarki intet valg. Enhver 'hårklipning' eller enhver anden ændring af deres system vil sprænge euro-dollar-derivatboblen til mange billioner, som hænger over det transatlantiske finanssystem.

Et spørgsmål om overlevelse

Ved slutningen af sidste weekend havde Obamaregeringen sluttet sig til europæerne. Den 5.- 6. feb. afholdt en delegation fra det amerikanske Finansministerium, anført af Daleep Singh, viceassisterende finansminister for Europa og Eurasien, og Lea Bouzis fra Kontoret for Europa og Eurasien, sammen med den amerikanske ambassadør til Grækenland David Pearce, møder med

græske ministre og alle den nye regerings økonomiske topembedsmænd. Efter møderne holdt den amerikanske ambassadør møde med premierminister Alexis Tsipras på anmodning af førstnævnte.

Herefter udlagde ambassadøren en erklæring på ambassadens webside, hvor han sagde, at på trods af de »betydelige ofre, som det græske folk allerede har ydet ... bør Grækenland fortsætte med at gennemføre administrative og strukturelle reformer og udvise tilbageholdenhed i budgettet.« Erklæringen sagde endvidere, at »Grækenland må gennemføre reformer, som gør udenlandsk investering i Grækenland mere attraktiv, således, at landet kan imødekomme sine internationale forpligtelser og atter få fremgang.« Sluttelig citeres ambassadøren for følgende udtalelse: »USA er overbevist om, at det er meget vigtigt, at den græske regering samarbejder med sine europæiske kolleger, såvel som også med IMF.« Budskabet er klart: Grækenland må underkaste sig sin egen ødelæggelse.

Den græske regerings svar kan opsummeres på denne enkle måde: »Vi blev valgt, fordi det græske folk ikke længere vil gå med til ødelæggelsen af deres nation.« Fuld stop.

Dette er ikke retorik. De seneste opinionsundersøgelser afslører, at 72 % af det græske folk støtter deres nye regering. Dette inkluderer 43 % af de borgere, der stemte for det foregående regeringsparti, Ny Demokrati, ved valget den 25. januar.

Dette blev demonstreret den 5. feb., da ti tusinder af grækere strømmede ind på Syntagma Square foran parlamentet og på andre pladser i andre byer, til støtte for regeringen. Der blev rejst bannere med følgende budskaber: »Vi vil ikke igen bukke under for afpresning«; »Republikken har talt, og ingen har ret til ikke at høre efter«; »Æraen med et knælende Grækenland og underdanige regeringer er forbi«; »Forsvar republikken og national suverænitet«.

Den græske premierminister Alexis Tsipras (venstre) med formand for Europarådet Donald Tusk (fra Polen) i Bruxelles, feb. Tsipras kræver en international gældskonference for at afgøre Grækenlands og flere andre nationers ubetalelige gæld; hidtil har EU blokeret for initiativet.

Tsipras: Vi forhandler ikke om suverænitet

Under forelæggelsen af sin regerings politik for parlamentet den 8. feb. skød premierminister Tsipras tilbage med et rungende nej til afpresning og intimidering.

»Vi har kun en eneste forpligtelse – at tjene folkets interesser, samfundets vel«, sagde han og tilføjede, at det var hans regerings »uigenkaldelige beslutning« at implementere valgløfterne »i deres fulde udstrækning«. Desuden ville hans regering ikke søge en forlængelse af redningspakken og dens berygtede memorandum, som han fordømte som en »forlængelse af fejltagelser og katastrofe«. Han gentog Grækenlands krav om, at der etableres en »bro-aftale«, der kan indsættes, indtil en »gensidigt acceptabel aftale« kan opnås med kreditorerne. »Det er ikke vores hensigt at true stabiliteten i Europa«, sagde han, men »vi forhandler ikke om vores nationale suverænitet«.

Tsipras erklærede, at hans regering som hovedprioritet »takler de store skader efter redningspakken, takler den humanitære krise, præcis, som vi lovede at gøre før valget«. Redningspakken var en fiasko, sagde han. »Det græske folk gav os et stærkt og klart mandat til omgående at gøre en ende på nedskæringer og udskifte politikken. Redningspakken blev derfor først annulleret gennem sin egen fiasko og sine ødelæggende resultater.«

»Vi ser håb, værdighed og stolthed vende tilbage til de græske borgere. Det er vores forpligtelse og vores pligt ikke at skuffe dem ... Vi er klar over, at forhandlinger [med udenlandske kreditorer] ikke vil blive nemt ... men vi tror på vores kamp, for retfærdigheden er på vores side.« Med et hip

til Tyskland meddelte Tsipras, at hans regering ser det som sin »historiske pligt« at søge at opnå krigsskadeerstatninger og tilbagebetaling fra tyskerne for lån, som Grækenland blev tvunget til at yde den nazistiske besættelsesmagt under Anden Verdenskrig.

Alt imens han erklærede, at hans regering ville opnå afbalancerede budgetter, sagde premierministeren, at den ikke længere ville fremlægge urealistiske, primære budgetoverskud og meddelte de punkter i sit program, der tilsigtede at ændre de »barbariske forholdsregler«, som Trojkaen, bestående af Den europiske Centralbank, Den internationale Valutafond og EU-kommissionen, havde gennemtvunget. Den nye regering vil give gratis elektricitet og mad til fattige husstande, og omgående genansætte statsansatte, der var blevet fyret efter Trojkaens ordre. Idet han ændrede indrømmelser, som den foregående regering havde givet som betingelse for at modtage pengene fra redningspakken, meddelte Tsipras, at kollektive lønforhandlinger ville blive genindført, og mindstelønnen hævet til 751 euro om måneden, op fra 586 euro, selv om dette først vil ske gradvist og ind i 2016.

Støtte til Grækenland breder sig

I et interview med det tyske ugemagasin Die Zeit blev finansminister Varoufakis spurgt, »Hr. Varoufakis, De har på få dage stødt det halve Europa fra Dem. Hvad er Deres plan?« Til hvilket finansministeren svarede: »Jeg tror, det er normalt. Det vil tage nogen tid, før man allevegne forstår, at en meget fundamental forandring har fundet sted i EU.«

Ja, sandelig. Mens Varoufakis måske har »stødt det halve Europa fra sig«, mere præcist bankierernes Europa, viser den anden halvdel af Europa sin entusiastiske støtte.

Mindre end en uge efter det græske valg var henved 300.000 mennesker stuvet sammen på Madrids Puerta del Sol Plaza den 31. januar, til »Demonstrationen for Forandring«, organiseret

af det nye Podemos-parti, de spanske allierede til Tsipras' parti, Syriza. Alt imens demonstrationen var blevet annonceret længe før det græske valg, så udtrykte den en optimisme, der bredte sig i hele landet i kølvandet på Syrizas valgsejr. Dagens slogan var »Tiden er nu«, og mange demonstranter bar på græske flag.

Podemos er et søsterparti til Syriza på EU-parlamentets venstrefløj, hvor de udgør en gruppe sammen med Irlands Sinn Fein, Tysklands Die Linke og andre. Podemos' hovedkandidat, Pablo Iglesias, der er blevet en nær ven af premierminister Tsipras, sagde til folkemængden: »Vi er her for at vinde; vi vil besejre det regerende Popular-parti ved valgene i 2015. Forandringens vinde er begyndt at blæse i Europa.« Spanske opinionsundersøgelser indikerer, at Podemos kunne vinde parlamentsvalgene, der efter planen vil finde sted i december.

Mens den nye, græske regering blev fordømt i Berlin og andre hovedstæder, vokser støtten til Syrizas krav om en europæisk gældskonference hastigt, som det ses af nye appeller til støtte for Grækenlands forslag (se bilag) og kommentarer, der udtrykker sympati. Af betydning er også støtte fra førende politiske partier, især i Irland og Italien.

Selv om den irske regering nægter at støtte en gældskonference, så har Sinn Fein, der meget vel kunne vinde de næste, irske valg, samt Socialistpartiet og andre, udtalt stærk støtte.

Sinn Feins leder, Gerry Adams, fordømte i et interview med Reuters den 5. feb. ECB's beslutning om at afskære likviditet til græske banker, som »udemokratisk« og en handling, der var »næsten macho«, og som kan risikere at levere brændstof til højrefløjspartier over hele kontinentet.

Sinn Fein-medlemmet af EU-parlamentet, Matt Carthy, opfordrede til, at der afholdtes en europæisk gældskonference i Dublin. Han sagde, at det var »i Irlands interesse«, eftersom Irland

også lider under et undertrykkende bailout-regime. Den 5. feb. stillede Sinn Fein forslag i parlamentet om at indkalde til en gældskonference. Selv om det blev nedstemt med stemmerne 72 mod 42, vil spørgsmålet ikke forsvinde.

I Italien har kravet om en gældskonference endda gennembrudt rækkerne i det regerende Demokratiske Parti, såvel som i Lega Nord.

Syriza fik allerede støtte fra venstrefløjspartierne, såsom Italiens SEL (venstre, økologi, frihed), under valgkampagnen til EU-parlamentet. For nylig støttede en fremtrædende repræsentant for SEL, den tidligere 2. udenrigsminister Alfonso Gianni, der også har underskrevet Schiller Instituttets BRIKS-resolution, forslaget om en europæisk gældskonference med henvisning til den historiske præcedens med både Gældskonferencen for Tyskland i 1953, og Franklin D. Roosevelts afskrivning af briternes gæld.

Mere overraskende er den støtte, der kommer fra Det demokratiske Parti, der hidtil har fulgt en streng pro-EU-linje. Mens partileder og premierminister Matteo Renzi begrænsede sig til en ikke-krigerisk holdning under sit møde med Tsipras den 2. feb., så offentliggjorde Stefano Fassina og Marco D'Attorre, leder af minoritetsgruppen i Det demokratiske Parti, samme dag et åbent brev til Renzi, hvor de foreslog at »afslutte Trojka-fasen og indkalde til en europæisk gældskonference, der kan reducere byrden og tillade en økonomisk genrejsning, der ellers ville være umulig«. Daniele Viotti, medlem af EU-parlamentets budgetkomite fra Det demokratiske Parti, havde tidligere i et interview til en avis sagt, at EU-kommissionsformand Jean Claude Juncker »på en urimelig og arrogant måde intervenerede i den græske valgkampagne, da han sagde, at der aldrig ville komme en gældskonference. Jeg mener i stedet, at det er på tide at få den.«

Og den 6. feb. opfordrede den tidligere premierminister

Massimo D'Alema til en dialog med Tsipras. »At smække døren i ansigtet på Tsipras ville være en katastrofe«, sagde han til Il Messaggero.

Online-udgivelsen Il Nord, der køres af en gruppe i Lega Nord, dækkede Syriza-forslaget favorabelt og forklarede, at det også ville angå Italien: »Syriza foreslår en europæisk gældskonference, der også inkluderer stater som Italien, Spanien, Portugal og selv Frankrig, hvor underskuddet i forhold til BNP fortsat er et pænt stykke over 3 % 's tærsklen«, som EU-reglerne har fastsat.

Opbygning af en alliance for at redde Europa

Samtidig med, at de forsøger at overbevise deres europæiske »partnere« om det fornuftige i deres forslag, tager den græske regering skridt til at skabe andre alliancer, især med BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika). Tsipras' første udlandsbesøg gik til Cypern, Grækenlands nærmeste allierede, og som var eurozonens første offer for en bailout, der skulle redde bankerne på bekostning af disses kontohavere, og som nu stønner under en ubetalelig gæld.

I en tale til det cypriotiske Repræsentanternes Hus den 2. feb. erklærede Tsipras, »I denne indsats for social retfærdighed, for at bringe en dagsorden med vækst og beskæftigelse tilbage i Europa, i indsatsen for vore folks rettigheder, ønsker vi jer ved vores side.« Som svar herpå sagde den cypriotiske præsident Nicos Anastasiades, at Grækenland og Cypern vil arbejde sammen med andre EU-lande, som deler de samme anskuelser; »Vi befinder os på samme side med hensyn til behovet for forandring til gavn for europæiske borgere.«

Anastasiades indgik også aftale med Tsipras om forslaget om, at de to lande skulle koordinere deres holdninger i internationale fora med hensyn til spørgsmålet om Rusland, især deres opposition til sanktioner, hvor »Grækenland og

Cypern kan være en bro for fredeligt samarbejde, også mellem Den europæiske Union og Rusland.«

Det bør bemærkes, at Cypern, på trods af sit medlemskab af EU, ikke er medlem af NATO (det er Grækenland), og opretholder en streng neutralitet. Anastasiades forventes at foretage et officielt besøg til Rusland den 25. feb.

Med hensyn til BRIKS, så ringede den russiske præsident Vladimir Putin få timer efter, at Tsipras var taget i ed, for at lykønske ham og invitere ham til Moskva i maj måned for at deltage i festligholdelsen af årsdagen, der markerer afslutningen på krigen med Nazi-Tyskland.

»Samtalen var meget hjertelig og konstruktiv. Vores præsident inviterede Alexis Tsipras til at besøge Rusland«, sagde en person fra Kremls stab, iflg. Sputnik News.

Invitationen blev accepteret. De to ledere forventes at diskutere ruter til levering af russisk gas til Europa, inkl. sådanne projekter som South Stream og Turkish Stream. De vil også drøfte situationen i Ukraine.

Grækenlands forsvarsminister, Panos Kammenos, blev også inviteret til Moskva for at mødes med sin russiske modpart, Sergei Shoigu, i den nærmeste fremtid. Ifølge en erklæring, udlagt af det græske Forsvarsministerium, vil de drøfte »strategisk samarbejde og organiseringen af året for græsk-russisk venskab i 2016, der vil finde sted i både Grækenland og Rusland.«

Disse tiltag for at bevare normale relationer med Rusland har bragt uorden i fjerene i NATO-kredse. Den tyske forsvarsminister Ursula von der Leyen, der siges at drømme om en dag at erstatte den tyske kansler Angela Merkel som Tysklands jernlady, sagde til avisen Süddeutsche Zeitung, at »Grækenland sætter sin position i NATO på spil ved at nærme sig russiske interesser«.

Som svar herpå udstedte Kammenos en erklæring, der sagde, at »Grækenland altid stod på de allieredes side, da de tilbageviste de tyske besættelsestropper. Opførslen og erklæringerne fra tyske regeringsfolk, der erstatter NATO og EU-institutioner, er ikke alene utilstedelige, men også betvingende. De underminerer de europæiske institutioner, med mindre Tyskland har til hensigt at opløse Den europæiske Union og NATO«.

Han tilføjede: »Selvfølgelig har Grækenland politiske relationer med Rusland. Disse relationer er ikke skjult; det er åbne relationer, og vi vil fortsætte med at have disse relationer.«

Som en demonstration af, at Grækenland respekterer sine forpligtelser, mødtes Kammenos, ledsaget af chefen for generalstaben for det hellenistiske nationalforsvar, general Michail Kostarakos, den 4. feb. med NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg og NATO's vicegeneralsekretær Alexander Vershbow i NATO-hovedkvarteret i Bruxelles, hvor Kammenos udstedte en erklæring, der sagde, »Vi forsikrede hinanden om NATO's gode relationer med Grækenland«, og tilføjede, at han »gjorde klart, at relationer med tredjelande, ikke-NATO-medlemmer, ikke vil indvirke på vore gode relationer med Alliancen«.

Den 6. feb. udgav den russiske repræsentant til NATO, Aleksandr Grushko, en erklæring, der sagde, at Rusland fortsat vil udvikle »meget tætte relationer med Grækenland«, så vel som med andre europæiske lande. Han tilføjede, at sådanne relationer skabte »et tættere« sikkerhedssystem i Europa. Og desuden, sagde han, er der »dybe historiske bånd« mellem Rusland og Grækenland.

Alt imens finansoligarkiet har affyret sit første skud mod Grækenland, står det endnu tilbage at konstatere, om de har skudt sig selv i foden.

BILAG: Akademiske fagfolk udsteder appel for Grækenland

7. feb. 2015 – Tre hundrede økonomer fra hele verden, mange med tilknytning til Økonomer for Fred og Sikkerhed, støttede Grækenlands krav om en europæisk gældskonference i et åbent brev af 5. feb., »Akademiske fagfolk udsteder appel for Grækenland«.

Offentliggjort i »English Club«-udgaven af den franske online avis Mediapart, lyder brevet :

»Undertegnede opfordrer Europas regeringer, Den europæiske Kommission, Den europæiske Centralbank og Den internationale Valutafond til at respektere det græske folks beslutning om at vælge en ny kurs og engagere den nye, græske regering i forhandlinger med god vilje, for at løse den græske statsgæld.

Den græske regering insisterer korrekt på at indføre en ny politik, fordi den tidligere politik er en fiasko. Den har ikke skabt en økonomisk genrejsning. Den har ikke skabt finansiell stabilitet. Den har ikke skabt beskæftigelse eller udenlandsk investering. Den har presset og skadet det græske samfund og svækket de græske institutioner. Der er derfor ingen værdi i en sådan fremgangsmåde, og intet fremskridt at bevare. Vi opfordrer indtrængende Grækenlands europæiske partnere til at acceptere denne realitet, uden hvilken den nye regering aldrig ville være blevet valgt.

Grækenland har behov for omgående humanitære forholdsregler, en forhøjelse af mindstelønnen, nye jobs, ny investering samt skridt til at genoprette og forbedre basale tjenesteydelser, såsom uddannelse og sundhedsydelser. Landet behøver et stærkere og mere fremskridtsvenligt skattesystem, der beror mindre på moms og er bedre i stand til at beskatte indkomster og formue. Det må bekæmpe, straffe og udrydde korruption. Den nye regering må have plads i budgettet til at gennemføre disse forholdsregler og vise deres værd ...

Det er korrekt af den græske regering at bede om en afskrivning af gæld, som skyldes til europæiske partnere. Denne gæld er uerholdelig, og vil således alligevel ikke blive betalt. Der er derfor ikke tale om, at tab er involveret for nogen anden nation eller dens skatteydere, hvis gælden afskrives. Tværtimod vil en ny start for Grækenland være med til at bringe nye aktiviteter, indkomster, jobs og profit til dets partnere. Vi opfordrer indtrængende Grækenlands kreditorer til at gribe denne chance, og til at forklare disse kendsgerninger klart og åbenhjertigt til deres egne befolkninger ...

En succes for Grækenland kan vise vejen til fornyet fremgang og stabilitet for Europa, med en ny rolle for demokratiet og en ny åbenhed over for parlamentsvalg, der bringer konstruktiv forandring. Vi står sammen med Grækenland og med Europa, med demokrati og med forandring. Vi opfordrer indtrængende Europas ledere til at reorganisere det særlige grundlag for græsk beslutningstagning i et hårdt tilkæmpet og afgørende, demokratisk valg, og at vælge den realistiske vurderings og fornuftige forhandlings vej.«

(Denne artikel publiceredes første gang i EIR, 13. feb. 2015. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk)

RADIO SCHILLER 9. feb. 2015: Voksende splid USA-Europa// Gældskonference Grækenland// USA '28 sider'

Med formand Tom Gillesberg

EIR FAKTA: Obamas og NATO's politik er en snubletråd for Tredje Verdenskrig

Af Jeffrey Steinberg.

2. feb. 2015 – Nye krav om militærhjælp fra USA og NATO til det nazi-gennemsyrede Kievregime er i færd med at forhøje spændingen i Ukraine med det formål at fremme driften henimod regimeskift i, eller opløsningen af, den russiske stat.[1] Alt imens Obamaregeringen angiveligt endnu ikke har besluttet sig for et militært forløb, har NATO allerede annonceret sine planer om at opgradere sin tilstedeværelse langs Ruslands grænser, isæt i de baltiske lande og i Polen. Disse opstillinger er meningsløse rent militært, men signalerer en klar hensigt om konfrontation, der kan blive en snubletråd til

Tredje Verdenskrig.

»Obama er en snubletråd til krig, og Obama må omgående fjernes fra embedet, hvis vi skal undgå krig«,

kommenterede Lyndon LaRouche 1. februar. Bag Obama står Wall Street og det britiske monarki, hvis magt må tilintetgøres gennem en konkursbehandling på linje med Glass-Steagall.

Omkring samme tid, som Lyndon LaRouche talte, var Barack Obama faktisk i gang med at udtale en offentlig erklæring om Ukraine i et interview med CNN's Fareed Zakaria, der understregede hans regerings rolles skamløse natur. I hans version af forværringen af relationerne mellem USA og Rusland – som han giver præsident Putin skylden for – erklærede Obama, at »vi havde forhandlet en aftale om at overgive magten i Ukraine«. Denne »aftale« var den, der blev optaget på bånd, hvor viceudenrigsminister for eurasiske og østeuropæiske anliggender, Victoria Nuland, sagde til den amerikanske ambassadør til Ukraine, Geoffrey Pyatt, at USA gik ind for »vor mand Jats«, der skulle tage over fra Victor Janukovitj i det, der sluttelig var et statskup mod den valgte præsident.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov svarede skarpt på præsidentens bemærkninger, som nedenfor beskrevet.

I mellemtiden skal NATO og Obamaregeringen efter planen skride til yderlig handling senere på ugen – NATO, med et møde om dannelsen af en »NATO Integrationsstyrkeenhed«, og Obama med udsendelsen af udenrigsminister John Kerry til Kiev – hvilket vil optrappe spændingen. Desuden vil der i morgen blive udgivet en rapport fra en tænketank, underskrevet af otte tidligere embedsmænd fra Udenrigsministeriet, der kræver en oprustning af Ukraine. (se artikel andet steds i dette nummer af *EIR*, under *National*).

Det er åbenbart, som nogle kilder i Washington har fortalt *EIR*, og som nogle eksperter, såsom MIT-professor Ted Postol har sagt offentligt, at visse kræfter ved magten i USA og

Europa er i færd med at aktivere deres sindssyge planer, idet de antager, at de kan vinde en atomkrig.

Intentionen om krig

Udenrigsminister Lavrov benyttede lejligheden under et spørgsmål, rettet til ham under hans pressekonference i Beijing i dag, til at respondere på præsident Obamas interview med *CNN*.

»Jeg vil gerne komme med bemærkninger til to aspekter«, sagde han.

»For det første, hvis nogen havde behov for at få bekræftet, at USA direkte, lige fra begyndelsen [af begivenhederne i Ukraine] var involveret i et kup imod regeringen, for hvilket Obama anvendte den neutrale betegnelse 'magtoverførsel', så er den hermed givet.

For det andet vil jeg gerne bemærke, at retorikken i dette interview viser Washingtons hensigt om at fortsætte sin ubetingede støtte til handlinger, der udføres af de aktuelle magthavere i Kiev, der, ud fra alle beviser at dømme, har vedtaget en politik med undertrykkelse af konflikten udelukkende ved hjælp af militærmagt.

Vi er overbevist om (og denne vurdering spredt sig mere og mere, især i Europa), at det er nødvendigt at etablere en direkte dialog mellem Kiev-myndighederne og repræsentanter for de selvudråbte DPR [Folkerepublikken Donetsk] og LPR [Folkerepublikken Lugansk]. Denne indsats har til hensigt at forsøge at afspore forhandlingsprocessen. Men jeg er sikker på, at alle, der oprigtigt ønsker fred for det ukrainske folk (og Rusland er, uden begrænsning, blandt disse lande, såvel som også Tyskland, Frankrig og OSCE [Den europæiske sikkerheds- og samarbejdsorganisation], samt andre europæere), burde fortsætte med denne indsats og gøre alt,

hvad der er muligt, for at sætte gang i en direkte dialog og producere et resultat.

Over hele verden, i alle konflikter, opfordrer vore vestlige partnere til dialog mellem myndighederne og oppositionen, hvad enten det er i Yemen, Irak, Afghanistan eller Sydsudan. Ukraine er, af en eller anden grund, en undtagelse. Omkring dette spørgsmål siger vore vestlige kolleger intet om dialog, men gentager blot, at Kievs handlinger må støttes på alle tænkelige måder, og der er ingen kritik af de åbenlyse, negative skridt, som de ukrainske myndigheder tager, som jeg ikke skal opremse her. Deres attitude over for deres protegeer er totalt ukritisk.

Jeg understreger endnu engang, at det, der behøves, er en direkte dialog. Vi vil arbejde på dette, som en part, der er aktivt engageret i at fremme Kontaktgruppens arbejde, og som nabo til Ukraine (vi gør meget for at støtte landets økonomi), og, selvfølgelig, som medlem af OSCE.«

Konfrontation

I sit interview med *CNN* sagde Obama, at han ikke mente, det var klogt at se »en faktisk militærkonflikt mellem USA og Rusland«, men han kom med følgende, ildevarslende erklæring:

»I betragtning af, at Ukraine ikke er et NATO-land, og at der som konsekvens heraf er klare begrænsninger mht., hvad vi ville gøre rent militært, er hr. Putin hidtil ikke blevet stoppet.«

Dette antyder, at en militær løsning er ønskelig – og Obama fortsatte med at tale om

»de grænsestater, der er medlem af NATO ... og som gør det meget klart, at dette udgør en linje, der ikke kan overskrides.«

Hidtil har USA, for en stor dels vedkommende takket være modstanden fra USA's generalstabschefer, ikke leveret militærhjælp til Ukraine. Washington er imidlertid gået frem med konfrontation på andre måder, i tillæg til økonomiske sanktioner, der tilsigter at »pålægge Rusland omkostninger« (en af Obamas favoritvendinger).

I sidste uge annoncerede general Ben Hodges, øverstbefalende for den amerikanske hær i Europa, planer om at opstille amerikansk militærudstyr forud i de tre, baltiske stater, såvel som også i Rumænien og Bulgarien. En anonym embedsmand i Udenrigsministeriet beskrev udstationeringerne som et tilbageskridt til den kolde krig, hvor amerikanske styrker blev udstationeret på grænsen til Warszawa-pagtlandene som en »snubletråd«, der tilsigtede at afskrække et sovjetisk angreb. Under de aktuelle omstændigheder, advarede embedsmanden, er dette en direkte krigsprovokation, der forværres af den kendsgerning, at præsident Obama opfører sig »barnligt«, når han lukker af for personlige kommunikationslinjer til Putin.

Det er tydeligt, at »snubletrådspolitikken« presses frem af NATO. Efter et møde med den polske premierminister Eva Kopacz i forgangne weekend, annoncerede den franske præsident François Hollande, at fransk militærudstyr ville blive afsendt til Polen i mindst de næste to måneder.

Spørgsmålet om at opgradere NATO's udstationering i øst vil være på dagsordenen ved NATO-forsvarsministrenes møde den 5. februar. Polen, Estland, Letland, Litauen, Bulgarien og Rumænien vil hver sende 40 officerer, til dannelsen af en »NATO Integrationsstyrkeenhed«; Tyskland vil bidrage med 25 officerer. Denne enhed skal koordinere hurtige udstationeringer af den nye, NATO-interventionsstyrke, »Spydhoved«, hvis funktion i øjeblikket testes af det fælles hollandsk-tyske korps i Münster, Tyskland.

Lækket information, der ikke er bekræftet af det tyske Forsvarsministerium, siger, at tyske faldskærmssoldater vil

forstærke amerikanske enheder, der er udstationeret i de baltiske stater. Der kan komme mere lækket information, og også udspyt mere antirussisk retorik, når den årlige Internationale Sikkerhedskonference i München finder sted den 6.-8. februar.

Saboterede forhandlinger

I slutningen af januar måned fandt der diskussioner sted over telefon mellem Putin, den tyske kansler Merkel og Hollande, der førte til en appel om en omgående indførsel af en våbenstilstand i det østlige Ukraine. Imidlertid brød forhandlinger den 31. januar i Minsk mellem Kontaktgruppen (Ukraine, Rusland og OSCE), Kievregeringen og repræsentanter for de regionale regeringer i Donetsk, sammen, uden en klar indikation af, om eller hvornår nye forhandlinger om våbenstilstand, formidlet af OSCE, vil blive genoptaget.

I løbet af den forgangne uge er kampene betydeligt optrappet i det sydøstlige Ukraine. Mens embedsfolk fra NATO, og i særdeleshed Kievregimet og Obamaregeringen, har hævdet, at Rusland har »invaderet« det østlige Ukraine med tungt bevæbnet, regulære russiske tropper, så modsagde stabschefen for de ukrainske væbnede styrker, general Viktor Muzhenko, disse påstande og anerkendte, at den eneste, »russiske« kæmpen imod Kievstyrkerne er de lokale indvånere af russisk herkomst, eller individuelle frivillige, der kæmper sammen med »illegale« militser.

»Den ukrainske hær er ikke i kamp mod regulære russiske hærenheder«, citeres han i Sputnik News.

Den 21. januar løj den ukrainske præsident Petro Poroshenko, i en tale til Davos Verdensøkonomisk Forum, om, at der var så mange som 9.000 russiske soldater, der kæmpede i Donetsk og Lugansk. Siden da har Kievregimet befundet sig på en hovedkulds kurs mod krig, hvor de har udvidet indkaldelser til

militæret, og den 17. januar erklærede den Højeste Rada Rusland for en »aggressorstat« og hævdede, at det havde taget direkte militæraktion, inklusive at sprænge en bus i luften i Mariupol.

Folk i Obamaregeringen skruer også op for retorikken. På et hasteindkaldt møde i FN's Sikkerhedsråd i sidste uge, skældte Obamas ambassadør til FN, Samantha Power, imod den angivelige, russiske militærintervention i Ukraine.

Den amerikanske udenrigsminister Kerry rejser til Kiev den 5. feb. for at mødes med både Poroshenko og premierminister Arsenij Jatsenjuk i noget, der betegnes som en »støtteopvisning« for Kiev-provokatørerne. I et interview den 31. jan. med Interfax Ukraine havde den amerikanske ambassadør Pyatt understreget USA's forpligtelse over for et uddannelsesprogram for ukrainske »militærformationer«; hvad han ikke sagde, var, at nogle af disse militærformationer er de nazistiske militser, der leverede kampilden bag kuppet i februar 2014, og terrorkampagnen mod anderledes tænkende lige siden.

Den 6. februar vil Kerry mødes med Lavrov på sidelinjen af Sikkerhedskonferencen i München.

Fornuftens stemmer

Intensiveringen af faren for krig har fremkaldt barske advarsler fra fornuftige elementer i både Vesten og Rusland. Tysklands general Harald Kujat (pensioneret), der var chef for NATO's Militærkomite fra 2002-05, udstedte en skarp advarsel på et ARD-Tv-program 29. januar, hvor han sagde, at man måtte anerkende Rusland som en supermagt, en hovedaktør i enhver levedygtig, europæisk sikkerhedsarkitektur. Han fremførte, at sanktionerne mod Rusland er et klart budskab om, at Rusland skal ekskluderes fra denne sikkerhedsstruktur, og at dette udgør en alvorlig fare. Kujat bemærkede Ruslands udvidelse af

sine strategiske styrker og nylige flyekspeditioner med russiske, strategiske bombefly, der kan medføre atomvåben, i nærheden af britisk luftrum. Rusland demonstrerer »beherskelse af eskalering«, advarede han, og NATO reagerer på farligt provokerende måder.

I udsendelsen efterfulgtes general Kujat af Horst Teltschik, en af arkitekterne bag kansler Helmut Kohls drøftelser mellem USA og Sovjetunionen, som muliggjorde den fredelige genforening af Tyskland: »At tro, at man kan tvinge Rusland til overgivelse, er en utrolig tåbelighed, der skriger til himlen. Man behøver blot at lade russisk og sovjetisk historie defilere forbi ens øjne: Hverken Napoleon eller Hitler var i stand til at tvinge russerne til overgivelse.«

Viceformanden for det tyske parti, De frie Demokrater, Wolfgang Kubicki, kom med den samme pointe, men endnu skarpere. Han kom med den anklage, at Ukraines provokation og USA's og EU's sanktioner mod Rusland tilsigter regimeskift mod Putin. Han nævnte de nylige kamphandlinger omkring byen Mariupol i det sydøstlige Ukraine som et forsøg på at provokere Rusland til en direkte konflikt.

James Carden, en Ruslandsekspert, tidligere rådgiver til Udenrigsministeriet, og bidragende redaktør til *The National Interest*, skrev »Ukraine afsløret: Kievs uindskrænkede magt« den 30. januar, der dokumenterede det ukrainske regimes åbenlyse støtte til neonazister. Han påpegede premierminister Jatsenjuks tale den 7. januar på tysk radio, hvor han hævdede, at Sovjetunionen havde invaderet Ukraine og Tyskland under Anden Verdenskrig, og skrev,

»lad os håbe, at der er grænser for, hvad USA vil godkende, og at grænsen er nået med glorificeringen og/eller efterligningen af nazistiske kollaboratører.«

Det handler ikke om Ukraine

Det spørgsmål, som det handler om mellem Rusland og USA og NATO, er ikke Ukraine. Det er den faste beslutning hos regeringer, der er under London/Wall Streets finansoligarkis tommel, om at knuse enhver suveræn modstand til deres magt. De magtfulde nationer, der er forpligtet på forsvaret af national suverænitet – især Rusland og Kina – er således, de facto, deres fjender, og enhver løgn, der kan retfærdiggøre denne bestemmelse, vil blive, og bliver, brugt.

Sandheden overdøves af en kaskade af løgne om russisk aggression, undertrykkelse af den sande historie om kuppet i Ukraine, kupmagernes nazistiske karakter og de strategiske hensigter bag kupplanerne. *EIR's* dossier om kuppets nazistiske rødder (7/2 og 16/5 2014) har cirkuleret bredt på Capitol Hill og internationalt og giver al nødvendig dokumentation om de strategiske spørgsmål, der står på spil. Og dog er det kun få, isolerede kommentatorer, der har vovet at komme frem om dette spørgsmål; Kongressen og det overvejende flertal af den amerikanske befolkning ønsker ikke at se sandheden i øjnene.

Hvis denne situation ikke meget snart ændrer sig, med heraf følgende handling for at fjerne Obama og Wall Street fra magten, befinder verden sig på en kurs mod Tredje Verdenskrig.

Foto: Den ukrainske premierminister Arsenij Jatsenjuk (venstre) og NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, i NATO's hovedkvarter, 15. december 2014, berømt for sin afsindige påstand om, at Sovjetunionen invaderede nazi-Tyskland under Anden Verdenskrig, er stadig ombejlet af NATO- og andre vestlige embedsmænd.

[1] Se: [EIR FAKTA: Hvem står bag planerne om en opsplitting af Rusland?](#)

TASS interviewer Zepp-LaRouche i København om at undgå krig og BRIKS-processen på dansk, in English, русский ЯЗЫК

See the English and русский язык versions below.

3. feb. 2015 – Det københavnske TASS-bureau, det officielle nyhedsagentur for Den russiske Føderation, udgav i dag et interview med lederen af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, som hun gav under sit besøg i Danmark i anledning af et seminar for diplomater, der afholdtes den 30. januar. Det russisksprogede telegram har indtil videre optrådt på nyhedssiden ru.euronews.com.

(Nedenstående danske oversættelse er baseret på den engelske oversættelse som var foretaget af *EIR* ved anvendelse af den originale, engelske tekst med Zepp-LaRouches svar, ud fra hvilken den publicerede russiske form blev udvalgt.)

Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouche udsender en opfordring

om at forene indsatsen mellem Den europæiske Union, USA og BRIKS.

København, 3. feb. 2015, Nikolai Morozov, TASS – Behovet for

en ny, økonomisk verdensorden og nye internationale relationer er den centrale idé i de taler, som Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Institutet, holdt under hendes aktuelle rundrejse til flere europæiske hovedstæder. I København talte hun for en workshop for diplomater, der blev holdt i Russisk Center for Videnskab og Kultur.

Zepp-LaRouche er overbevist om, at verden nu befinder sig på en kurs, der fører ind i en blindgyde, med truslen om økonomisk kollaps og atomkrig. For at undgå sådanne katastrofer, må verdensbegivenhederne ændre kurs. Til dette formål mener hun, at EU og USA må gå med i BRIKS-nationernes opbygning af Den eurasiske Landbro, der blev indledt af den kinesiske præsident Xi Jinping – Den nye Silkevej. Zepp-LaRouche foreslår også, at Grækenland nu muligvis kunne blive en bro mellem Vesten og BRIKS.

»Ingen af de løfter, man gav til Rusland, da Sovjetunionen opløstes, blev holdt, og ingen af Ruslands tilbud om samarbejde blev besvaret«, sagde Helga Zepp-LaRouche til TASS under et interview. »Dette skyldtes, at de amerikanske neokonservative i Bush senior-regeringen på det tidspunkt satsede på politikken med Projekt for et Nyt Amerikansk Århundrede (PNAC), der indeholdt idéen om, at USA skulle herske over verden som et verdensimperium.«

»Alle de politiske udspil, der fulgte, såsom regimeskift ved hjælp af de såkaldte 'farvede revolutioner', opbygningen af et globalt, ballistisk missilforsvarssystem og NATO's og EU's udvidelse mod Øst, frem til Ruslands grænser, var ganske enkelt en udarbejdelse af dette strategiske mål«, sagde hun. »Samtidigt blev NATO-doktrinen med Gensidigt Garanteret Ødelæggelse, MAD, erstattet af konceptet om en Førsteangrebs-doktrin. Det er grunden til, at der netop nu er et voksende kor af fremragende strateger i Vesten, der advarer om den umiddelbart overhængende fare for en Tredje Verdenskrig.«

»Siden ophævelsen af Glass/Steagall-loven i 1999, der fjernede

enhver lovregulering af bankerne«, fortsatte Schiller Instituttets leder, »er verden faldet i rovgriske klør, der beriger de få på bekostning af, og med, milliarder af menneskers lidelser, gennem et finanssystem, der grundlæggende set er blevet et kæmpe kasino. Der er en enorm derivatgæld, der ikke kan betales, hvilket er den virkelige årsag til krigsfaren.«

»Der foregår i øjeblikket en stor kamp om USA's sande identitet«, rapporterede Zepp-LaRouche. Hun sagde, at kampen står mellem imperiefraktionen, der ønsker verdensherredømmet, og så de kræfter, der ønsker at genrejse Amerika som en republik, som det var de grundlæggende fædres hensigt.

Der foregår også en alvorlig kamp for at afslutte Wall Streets diktatoriske magt over Kongressen, med en genfremstilling af et lovforslag for Glass-Steagall. Hvis USA vendte tilbage til sit oprindelige, økonomiske system, kunne det samarbejde meget godt med BRIKS-nationernes nye kreditinstitutioner, såsom den Nye Udviklingsbank og AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank)«, fortalte hun TASS. »Så kunne USA vende tilbage til John Quincy Adams' udenrigspolitik ... og det er præcis Xi Jinpings koncept for udenrigspolitik, med hans win-win-fremgangsmåde med at bygge den Nye Silkevej, og ligeledes Narendra Modis eller Vladimir Putins.«

Zepp-LaRouche hævder, at »Alt vil afhænge af vores evne til at sætte alternativet med et nyt paradigme med samarbejde på dagsordenen i tide. Menneskeheden er nået til en skillevej; vi kan enten definere vores fælles interesse ud fra et standpunkt om fremtiden, eller også vil vi måske ikke længere eksistere. Det er grunden til, at Schiller Instituttet i øjeblikket er engageret i en international kampagne for at overbevise flere og flere individer og institutioner om, at det eneste, fornuftige alternativ til Tredje Verdenskrig er at tage hinanden i hånden til gavn for menneskehedens fælles mål.«

Helga Zepp-LaRouche stiftede Schiller Instituttet i 1984 i

sammenhæng med krisen med mellemdistanceraketterne i begyndelsen af 1980'erne. Formålet med Instituttet var at lægge et andet koncept for relationer med udlandet på bordet, og det fik navn efter Friedrich Schiller (1759-1805), fordi det var stifterens synspunkt, at en ny, retfærdig verdensorden kun kan lykkes, hvis den ledsages af en renæssance inden for klassisk kultur.

English:

TASS Interviews Zepp-LaRouche on War-Avoidance and the BRICS Process

Feb. 3, 2015 (EIRNS)—The Copenhagen bureau of TASS, official news agency of the Russian Federation, today released an interview with Schiller Institute leader Helga Zepp-LaRouche, done during her visit to Denmark for an event with diplomats on

Jan. 30. The Russian-language wire has appeared, so far, on the

news site ru.euronews.com. The English translation below was done

by EIR, using the original English text of Zepp-LaRouche's replies, from which the published form was excerpted. [RBD]

Schiller Institute Leader Helga Zepp-LaRouche Calls for Uniting

the Efforts of the European Union, the United States, and the BRICS

COPENHAGEN, February 3. /Nikolai Morozov, TASS/. The need for a

new world economic order and new international relations is the

central idea in the speeches being given by German politician Helga Zepp-LaRouche, founder and president of the Schiller Institute, during her current tour of several European capitals.

In Copenhagen she addressed a workshop for diplomats, held at the Russian Center for Science and Culture.

Zepp-LaRouche believes that the world is now on a pathway leading to a dead end, with the threat of economic collapse and nuclear war. In order to avoid such catastrophes, the direction of world events must be changed. For this purpose, she thinks, the European Union and the United States should join the BRICS nations in building the Eurasian land-bridge initiated by Chinese President Xi Jinping—the new Silk Road. Zepp-LaRouche also suggests that Greece could now become a bridge between the West and the BRICS.

“None of the promises given to Russia at the time of the disintegration of the Soviet Union were kept, and none of her offers for cooperation responded to,” Helga Zepp-LaRouche told TASS in an interview. “This was because the U.S. neocons of the Bush, Sr. administration, at that moment, went for the policy of the Project for a New American Century (PNAC), which embodied the idea of the USA ruling the world as a world empire.”

“All the policies which followed, such as regime change with the help of the so-called ‘color revolutions,’ the construction of a global Ballistic Missile Defense system, and the eastward expansion of NATO and the EU up to the borders of Russia, were simply an elaboration of that strategic goal,” she said. “At the same time, the NATO doctrine of Mutual Assured Destruction, MAD, was replaced by the conception of a First Strike Doctrine. This

is why there is, right now, a growing chorus of eminent strategists in the West, who are warning of the immediate danger of a Third World War."

"Since the repeal of the Glass Steagall Act in 1999, which eliminated any banking regulation," continued the Schiller Institute leader, "the world has fallen into the hands of predators, who enrich the few, at the expense and suffering of billions of human beings, with the help of a financial system, that has essentially become a big casino. There is an enormous unpayable derivatives debt, which is the real cause of the war danger."

"There is, right now, a big fight for the true identity of the United States," Zepp-LaRouche reported. She said that the fight is between the imperial faction, which wants world domination, and the forces who want to restore America as a republic, as it was intended by the founding fathers.

"There is also a serious fight to end the dictatorial power of Wall Street over the Congress, with the reintroduction of the

Glass Steagall law. If the USA went back to its original economic

system, it could cooperate very well with the new credit institutions of the BRICS nations, such as the New Development Bank, and the AIIB (Asian Infrastructure Investment Bank)," she

told TASS. "Then the United States could return to the foreign policy of John Quincy Adams, ... and that is exactly the foreign policy concept of Xi Jinping, with his win-win approach of building the new Silk Road, or Narendra Modi or Vladimir Putin."

Zepp-LaRouche holds that, "Everything will depend on our ability to put the alternative of a new paradigm of collaboration

on the agenda in time. Mankind has reached a branching point: either we can define our common interest from the standpoint of

the future, or we may not exist. That is why the Schiller Institute is presently involved in an international campaign, to convince more and more individuals and institutions, that joining hands for the common aims of mankind, is the only reasonable alternative to World War III.”

Helga Zepp-LaRouche founded the Schiller Institute in 1984, in the context of the middle-range missile crisis of the early 80s. Its main aim was to put a different conception of foreign relations on the table, and it was named after Friedrich Schiller (1759-1805) because it was the founders’ view, that a new just world economic order can only succeed, if it is accompanied by a renaissance of classical culture.

Russian:

ОБЩЕСТВО: МИР-ПОРЯДОК-МНЕНИЕ

Глава “Института Шиллера” Хельга Цепп-Ларуш призывает к объединению Евросоюза, США и БРИКС

КОПЕНГАГЕН, 3 февраля. /Корр. ТАСС Николай Морозов/. Необходимость нового мирового экономического порядка и новых международных отношений – ключевая идея выступлений германского политика, основателя и президента “Института Шиллера” Хельги Цепп-Ларуш в ходе поездки по ряду европейских столиц. В частности, в Копенгагене она провела семинар для дипломатического корпуса в Российском центре науки и культуры /РЦНК/.

Цепп-Ларуш убеждена, что путь, которым идет в настоящее время мир, ведет в тупик, угрожает экономическим коллапсом и ядерной войной. Для того, чтобы избежать катастрофы, необходимо изменить направление мирового развития. Для

этого, считает она, Евросоюз и США должны присоединиться к странам БРИКС для строительства по инициативе председателя КНР Си Цзиньпина евразийского континентального моста – нового Шелкового пути. Цепп-Ларуш полагает, что связующим звеном между западными странами и БРИКС сейчас могла бы стать Греция.

“Ни одно из обещаний, данных России в период распада Советского Союза, не было выполнено, и ни одно из ее предложений по сотрудничеству не получило ответа, – сказала Хельга Цепп-Ларуш в интервью корр. ТАСС. – Дело в том, что американские неоконсерваторы из администрации Буша-старшего взяли тогда на вооружение “Проект для нового американского века”, который воплотил идею управления США всей планетой как мировой империей”.

“Проводившаяся после этого политика – устранение неудобных режимов в ходе так называемых “цветных революций”, создание глобальной системы ПРО, расширение НАТО и ЕС на восток, к границам России, была лишь конкретизацией этой стратегической цели, – отметила она. – Одновременно натовская доктрина “гарантированного взаимного уничтожения” была заменена “доктриной первого удара”. Вот почему сейчас нарастает хор видных стратегов Запада, которые предупреждают о непосредственной опасности третьей мировой войны”.

“С отменой в 1999 году закона Гласса-Стиголла в США было устранено регулирование банков, – продолжала глава “Института Шиллера”. – Мир попал в руки хищников, которые обогащают немногих за счет страданий миллиардов людей с помощью финансовой системы, которая, по сути, стала большим казино. При помощи производных финансовых инструментов создан огромный неоплатный долг, который также является реальной причиной угрозы войны”.

В настоящее время в США развернулось сражение за подлинную идентичность Америки, отметила Цепп-Ларуш. Оно идет между имперской фракцией, которая стремится к господству в мире, и

силами, которые хотят восстановить республиканскую Америку, какой ее видели отцы-основатели. Также ведется борьба за то, чтобы положить конец диктаторской власти Уолл-стрита над Конгрессом путем восстановления закона Гласса-Стиголла.

“Возвращение США к исходной экономической системе открыло бы путь к сотрудничеству с новыми кредитными организациями стран БРИКС – Банком развития и Азиатским банком инфраструктурных инвестиций, – утверждает собеседник агентства. – Тогда США могли бы вернуться к внешней политике Джона Куинси Адамса /.../, а это как раз – внешнеполитическая концепция Си Цзиньпина с ее выгодным для всех подходом к строительству нового Шелкового пути, или Нарендры Моди, или Владимира Путина”.

“Все будет зависеть от нашей способности вовремя вынести на повестку дня новую парадигму сотрудничества, – считает Цепп-Ларуш. – Человечество достигло поворотного пункта: либо мы определим наши общие интересы в перспективе будущего, либо, возможно, перестанем существовать”. “Поэтому “Институт Шиллера” сейчас ведет международную кампанию, чтобы убедить как можно больше людей и организаций, что только объединение во имя общих целей человечества может быть разумной альтернативой третьей мировой войне”.

Международный “Институт Шиллера” был основан Хельгой Цепп-Ларуш в 1984 году в контексте кризиса вокруг ракет средней дальности в начале 1980-х годов. Он ставил целью обновить международные отношения и был назван в честь Фридриха Шиллера /1759-1805 годы/, так как его создатели убеждены, что новый мировой экономический порядок возобладать, только если будет сопровождаться возрождением классической культуры. –0–

RADIO SCHILLER 3. februar 2015: Helga Zepp-LaRouches møder i KBH//Krig imod Rusland//eurokrise når Danmark

Med formand Tom Gillesberg

Diplomatseminar i København om BRIKS/Verdenslandbroen en succes

København, 30. jan. 2015 – Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København i dag, med titlen, »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Efter fr. LaRouches kraftfulde tale, talte repræsentanter fra tre af ambassaderne fra BRIKS-nationerne – Rusland, Kina og Sydafrika. Desuden stillede repræsentanten for Brasilien et

spørgsmål under den efterfølgende diskussion.

Videoerne og lydfilerne af fr. LaRouches tale, og den tale, som hr. Machiel Renier van Niekerk, repræsentanten fra Sydafrikas ambassade i Danmark, holdt, kan høres på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4818>

I seminaret deltog repræsentanter fra 14 ambassader fra Europa, Asien, Afrika og Sydamerika, sammen med nogle danske erhvervsfolk og Schiller Instituttets aktivister.

Fr. LaRouche indledte sin tale med udviklingen i Grækenland, og hvordan landet kan blive et forbindelsesled mellem Europa og BRIKS. Hun talte om, hvor tæt vi er på en total nedsmeltning af finanssystemet, hvor tæt vi er på en atomkrig, og hvad forbindelsen mellem de to er. Hun understregede, at den fare, der repræsenteres af skiftet i USA's strategi for atomkrig, til en førsteangrebsdoktrin, sammen med afbrydelsen af kommunikationen mellem USA og Rusland, der rent faktisk var intakt under den cubanske missilkrise, betyder, at vi er tættere på atomkrig i dag, end nogen sinde før. Ja, der er et alternativ: Hvis vi får Europa og USA til at acceptere Xi Jinpings tilbud om at gå med i deres økonomiske alliance for udvikling.

Fr. LaRouche fremlagde det momentum, der er for BRIKS' økonomiske udvikling, og det perspektiv, der er skitseret i den nye EIR-rapport »Den Nye Silkevej er blevet til Verdenslandbroen«, som hendes mand Lyndon LaRouche og hun selv, så vel som Schiller Instituttet, har kæmpet for i årtier.

Hun appellerede til deltagerne om at sætte dette alternativ på verdensdagsordenen ved at cirkulere idéerne i vores nye rapport gennem at arrangere interviews, kommentarer, kontakte folk fra erhvervslivet, der ville få gavn af Verdenslandbroen, cirkulere vores resolution og generelt ved at arbejde sammen med os i fremtiden.

Kontakt venligst EIR og Schiller Instituttet for at få rapporten »**Den Nye Silkeveje er blevet til Verdenslandbroen**« og brochuren »**Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden**« og andet materiale, og for deltagelse i fremtidige møder.

Schiller Instituttet: + 45 35 43 00 33, 51 21 72 06.

si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk

EIR: + 45 35 43 60 40

Læs også (hvis du ikke allerede har!):

 Helga Zepp-LaRouche: [Introduktion: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen](#)

**Fra LaRouche-bevægelsen 2.
feb. 2015:**

**LaRouche: Erklær Wall Street
bankerot,
og gå med i BRIKS' skabelse
af et nyt,**

globalt kreditsystem

I løbet af weekenden kom det ene medieorgan for britisk imperiepolitik efter det andet ud med hysteriske advarsler om de globale, strategiske implikationer af den græske krise. Ian Bremmer, CFR (Council of Foreign Relations), advarede om, at Grækenland meget vel kunne forlade eurozonen og NATO, og i stedet gå med i SCO (Shanghai Cooperation Organization), Rusland og Kina i alternative økonomiske og strategiske arrangementer – og således de facto gå med i BRIKS, selv om Bremmer ikke vover at kaldet det sådan. Ambrose Evans-Pritchard fra *Daily Telegraph* advarede om, at EU's 'chickengame' (hvem viger først?) med Grækenland kunne give fuldstændigt bagslag og føre til

»ukendte rystelser, der kunne ramme det globale betalingssystem. De leger med ilden«.

Og selv den sædvanligvis fornuftige Liam Halligan udbrød i sin artikel i *Telegraph*, at den nye Syriza-regering i Grækenland

»direkte kunne overtage kontrollen med Grækenlands låntagere og afskrive for milliarder af euro i husstandslån og hermed ødelægge bankernes regnskaber i et vanvittigt udbrud af populistisk kontraktlig vandalisme«.

»Men det er fornuftigt; det er præcist, hvad de burde gøre«,

lød Lyndon LaRouches kommentar i dag. De burde simpelt hen skaffe sig af med denne falske gæld, der alligevel ikke eksisterer, tilføjede LaRouche. Ikke blot Grækenland, men hele Europa og hele den transatlantiske sektor har fået falsk gæld tvunget ned i halsen. Men hele systemet er dødt, erklærede LaRouche, i USA og alle andre steder, og det må ganske enkelt erstattes. Wall Street er død, så afskriv dem. Hele det spekulative system, centreret omkring Det britiske Imperium, er dødt, og at forsøge at udsætte denne død vil ikke virke længere. Forsøg på at gøre det vil kun føre til krig,

tilføjede LaRouche.

Så vi må afskrive den spekulative gæld, der ikke har nogen som helst substans og udelukkende kun er spekulation i en fremtid, der allerede er død, erklærede LaRouche. I dets sted må vi skabe et nyt kreditsystem, som vi kan operere under, når det gamle system først er blevet afskrevet. Dette nye system vil give en ny myndighed til at skabe produktiv kredit, sådan, som disse principper blev etableret af Alexander Hamilton, kredit, der vil blive brugt til at skabe produktiv beskæftigelse.

Ingen anden konversation om disse anliggender er umagen værd, sluttede LaRouche. Wall Street, de britiske banker og det europæiske system er alle døde. Så fjern dem! Så enkelt er det.

Under yderligere diskussioner med medarbejdere i eftermiddag, understregede LaRouche:

»Sagens kerne er, at vi må fjerne denne fare. Og denne fare hedder nu Obama. Obama er lakajen og snubletråden, der kunne sætte alt dette i bevægelse. Så at få Obama sparket ud af embedet, sparket ud af sin funktion, og så videre, på forskellig vis, i forskellige betydninger og ved forskellige midler, er meget vigtigt. Obama må smides ud af embedet, hvilket ville betyde, at også Victoria Nuland ville forlade embedet, hvilket ville være en stor lettelse. De faktorer, internt i USA, for umiddelbar atomkrig, f.eks., er faktorer, der må behandles som en snubletråd for atomkrig. Obama er en snubletråd for atomkrig. Obama må fjernes.«

Helga Zepp-LaRouche in Copenhagen: public meeting January 31, 2015

N.B.: The above video ends 18 minutes into the discussion. The complete version of the discussion is found below.

The music can only be heard from the audio file.

Den russiske nyhedsbureau [TASS interviewer Zepp-LaRouche i København om at undgå krig og BRIKS-processen](#)

1. Introduction by Tom Gillesberg, chairman of The Schiller Institute in Denmark

2. Music:

Ach! zu kurz, double fugue by Mozart

Ave Verum by Mozart

The Hans Christian Andersen vocal quartet

Vender sig Lykken fra dig, (C. Hauch, Carl Nielsen)

Vittoria, mio core!

Feride Istogu Gillesberg, sopran

Michelle Rasmussen, piano

3. Helga Zepp-LaRouche, international president of The Schiller Institute

How has the election in Greece changed the world

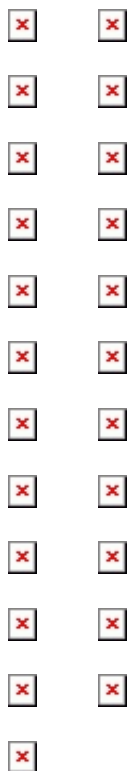
The international financial collapse

The danger of nuclear war

The New Silk Road Becomes The World Land Bridge

4. Discussion

Dias fra mødet:

EIR ØKONOMI: Draghis fald: Begyndelsen til enden for euroen

Chefen for ECB Mario Draghis meddelelse var endnu et forsøg på vegne af Wall Street og de transatlantiske storbanker på at mørklægge deres bankerot; og endnu engang skete det på bekostning af befolkningerne i de synkende, europæiske økonomier.

Læs også: EIR FOKUS: [Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld](#)

Download (PDF, Unknown)

Copenhagen diplomatic seminar with Helga Zepp LaRouche: The New Silk Road Becomes the World Land Bridge

We discovered that Mr. Van Niekerk's speech was cut off before its completion in the first video. The full version is in the second video.

See below for the texts of the speeches by a diplomat from the Embassy of China, and Mr. Van Niekerk from the Embassy of South Africa, and the slides Mrs. LaRouche used in her presentation.